

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 13 lipca 2006 r.

w sprawie mocy obowiązującej Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 15 grudnia 1997 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o ratyfikacji Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 15 grudnia 1997 r. (Dz. U. Nr 80, poz. 716), Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej dnia 31 grudnia 2003 r. ratyfikował wyżej wymienioną konwencję. Dnia 3 lutego 2004 r. złożono Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych, jako depozytariuszowi konwencji, dokument ratyfikacyjny.

Zgodnie z artykułem 22 ustęp 1, konwencja weszła w życie dnia 23 maja 2001 r.

Zgodnie z artykułem 22 ustęp 2, w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej konwencja weszła w życie dnia 4 marca 2004 r.

Przy składaniu dokumentu ratyfikacyjnego złożono następujący sprzeciw wobec oświadczenia Islamskiej Republiki Pakistanu:

„Rząd Rzeczypospolitej Polskiej uważa, że oświadczenie Rządu Islamskiej Republiki Pakistanu zgłoszone przy przystąpieniu do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych z dnia 15 grudnia 1997 r. stanowi w istocie zastrzeżenie, które ma na celu jednostronne ograniczenie za-

kresu konwencji, i które jest niezgodne z przedmiotem i celem konwencji, jakim jest zwalczanie terrorystycznych ataków bombowych niezależnie od tego, gdzie mają miejsce i kto ich dokonuje.

Ponadto, Rząd Rzeczypospolitej Polskiej uważa, że oświadczenie to jest sprzeczne z treścią artykułu 5 konwencji, zgodnie z którym każde Państwo-Strona konwencji „zastosuje wszelkie niezbędne środki, obejmujące, jeśli jest to stosowne, ustawodawstwo krajowe w celu zagwarantowania, że przestępstwa objęte niniejszą konwencją (...) nie są w żadnych okolicznościach usprawiedliwione przez względy natury politycznej, filozoficznej, ideologicznej, rasowej, etnicznej, religijnej lub innego podobnego charakteru i będą karane w sposób odpowiadający ich poważnemu charakterowi”.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej pragnie przypomnieć, że stosownie do międzynarodowego prawa zwyczajowego skodyfikowanego w Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, zastrzeżenie niezgodne z przedmiotem i celem traktatu jest niedozwolone.

W związku z tym, Rząd Rzeczypospolitej Polskiej sprzeciwia się wymienionemu wyżej oświadczeniu złożonemu przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych.

Sprzeciw ten nie stoi jednak na przeszkodzie wejściu w życie konwencji w stosunkach między Rzeczpospolitą Polską a Islamską Republiką Pakistanu.”

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

- 1) Następujące państwa złożyły dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia lub przystąpienia w podanych niżej datach:

Islamskie Państwo Afganistanu	24 września 2003 r.
Republika Albanii	22 stycznia 2002 r.
Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna	8 listopada 2001 r.
Księstwo Andory	23 września 2004 r.
Republika Argentyńska	25 września 2003 r.
Republika Armenii	16 marca 2004 r.
Związek Australijski	9 sierpnia 2002 r.
Republika Austrii	6 września 2000 r.
Republika Azerbejdżanu	2 kwietnia 2001 r.
Królestwo Bahrajnu	21 września 2004 r.
Ludowa Republika Bangladeszu	20 maja 2005 r.
Barbados	18 września 2002 r.
Królestwo Belgii	20 maja 2005 r.
Belize	14 listopada 2001 r.

Republika Beninu	31 lipca 2003 r.
Republika Białorusi	1 października 2001 r.
Republika Boliwii	22 stycznia 2002 r.
Bośnia i Hercegowina	11 sierpnia 2003 r.
Republika Botswany	8 września 2000 r.
Federacyjna Republika Brazylii	23 sierpnia 2002 r.
Państwo Brunei Darussalam	14 marca 2002 r.
Republika Bułgarii	12 lutego 2002 r.
Burkina Faso	1 października 2003 r.
Republika Chile	10 listopada 2001 r.
Chińska Republika Ludowa ¹	13 listopada 2001 r.
Republika Chorwacji	2 czerwca 2005 r.
Republika Cypryjska	24 stycznia 2001 r.
Republika Czeska	6 września 2000 r.
Królestwo Danii ²	31 sierpnia 2001 r.
Wspólnota Dominiki	24 września 2004 r.
Republika Dżibuti	1 czerwca 2004 r.
Arabska Republika Egiptu	9 sierpnia 2005 r.
Republika Estońska	10 kwietnia 2002 r.
Federalna Demokratyczna Republika Etiopii	16 kwietnia 2003 r.
Republika Filipin	7 stycznia 2004 r.
Republika Finlandii	28 maja 2002 r.
Republika Francuska	19 sierpnia 1999 r.
Republika Gabońska	10 marca 2005 r.
Republika Ghany	6 września 2002 r.
Republika Grecka	27 maja 2003 r.
Grenada	13 grudnia 2001 r.
Gruzja	18 lutego 2004 r.
Republika Gwatemali	12 lutego 2002 r.
Republika Gwinei	7 września 2000 r.
Republika Gwinei Równikowej	7 lutego 2003 r.
Królestwo Hiszpanii	30 kwietnia 1999 r.
Republika Hondurasu	25 marca 2003 r.
Republika Indii	22 września 1999 r.
Republika Indonezji	29 czerwca 2006 r.
Irlandia	30 września 2005 r.

¹ Konwencję stosuje się do Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkongu i Specjalnego Regionu Administracyjnego Makao Chińskiej Republiki Ludowej.

² Z terytorialnym wyłączeniem Wysp Owczych i Grenlandii.

Republika Islandii	15 kwietnia 2002 r.	Republika Mołdowy	10 października 2002 r.
Państwo Izrael	10 lutego 2003 r.	Księstwo Monako	6 września 2001 r.
Jamajka	9 sierpnia 2005 r.	Mongolia	7 września 2000 r.
Japonia	16 listopada 2001 r.	Republika Mozambiku	14 stycznia 2003 r.
Republika Jemeńska	23 kwietnia 2001 r.	Związek Myanmar	12 listopada 2001 r.
Republika Kamerunu	21 marca 2005 r.	Republika Nauru	2 sierpnia 2005 r.
Kanada	3 kwietnia 2002 r.	Królestwo Niderlandów ³	7 lutego 2002 r.
Republika Kazachstanu	6 listopada 2002 r.	Republika Nikaragui	17 stycznia 2003 r.
Republika Kenii	16 listopada 2001 r.	Republika Federalna Niemiec	23 kwietnia 2003 r.
Republika Kirgiska	1 maja 2001 r.	Republika Nigru	26 października 2004 r.
Republika Kiribati	15 września 2005 r.	Królestwo Norwegii	20 września 1999 r.
Republika Kolumbii	14 września 2004 r.	Nowa Zelandia ⁴	4 listopada 2002 r.
Związek Komorów	25 września 2003 r.	Islamska Republika Pakistanu	13 sierpnia 2002 r.
Republika Korei	17 lutego 2004 r.	Republika Palau	14 listopada 2001 r.
Republika Kostaryki	20 września 2001 r.	Republika Panamy	5 marca 1999 r.
Republika Kuby	15 listopada 2001 r.	Niezależne Państwo Papui-Nowej Gwinei	30 września 2003 r.
Państwo Kuwejt	19 kwietnia 2004 r.	Republika Paragwaju	22 września 2004 r.
Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna	22 sierpnia 2002 r.	Republika Peru	10 listopada 2001 r.
Królestwo Lesotho	12 listopada 2001 r.	Republika Portugalska	10 listopada 2001 r.
Republika Liberii	5 marca 2003 r.	Republika Południowej Afryki	1 maja 2003 r.
Wielka Arabska Libijska Dżamahirija Ludowo-Socjalistyczna	22 września 2000 r.	Federacja Rosyjska	8 maja 2001 r.
Księstwo Liechtensteinu	26 listopada 2002 r.	Rumunia	29 lipca 2004 r.
Republika Litewska	17 marca 2004 r.	Republika Rwandy	13 maja 2002 r.
Wielkie Księstwo Luksemburga	6 lutego 2004 r.	Federacja Saint Kitts i Nevis	16 listopada 2001 r.
Republika Łotewska	25 listopada 2002 r.	Saint Vincent i Grenadyny	15 września 2005 r.
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	30 sierpnia 2004 r.	Republika San Marino	12 marca 2002 r.
Republika Madagaskaru	24 września 2003 r.	Republika Salwadoru	15 maja 2003 r.
Republika Malawi	11 sierpnia 2003 r.	Republika Senegalu	27 października 2003 r.
Republika Malediwów	7 września 2000 r.	Serbia i Czarnogóra	31 lipca 2003 r.
Malezja	24 września 2003 r.	Republika Seszeli	22 sierpnia 2003 r.
Republika Mali	28 marca 2002 r.	Republika Sierra Leone	26 września 2003 r.
Republika Malty	11 listopada 2001 r.	Republika Słowacka	8 grudnia 2000 r.
Islamska Republika Mauretańska	30 kwietnia 2003 r.	Republika Słowenii	25 września 2003 r.
Republika Mauritiusu	24 stycznia 2003 r.		
Meksykańskie Stany Zjednoczone	20 stycznia 2003 r.		
Sfederowane Stany Mikronezji	23 września 2002 r.		

³ Konwencję stosuje się do Królestwa w Europie oraz do Aruby.

⁴ Z wyłączeniem terytorialnym Tokelau do czasu złożenia depozytariuszowi stosownego oświadczenia przez Rząd Nowej Zelandii, w oparciu o konsultacje z tym terytorium.

Demokratyczno-Socjalistyczna Republika Sri Lanki	23 marca 1999 r.	Republika Uzbekistanu	30 listopada 1998 r.
Stany Zjednoczone Ameryki	26 czerwca 2002 r.	Boliwariańska Republika Wenezueli	23 września 2003 r.
Królestwo Suazi	4 kwietnia 2003 r.	Republika Węgierska	13 listopada 2001 r.
Republika Sudanu	8 września 2000 r.	Republika Włoska	16 kwietnia 2003 r.
Konfederacja Szwajcarska	23 września 2003 r.	Republika Wybrzeża Kości Słoniowej	13 marca 2002 r.
Królestwo Szwecji	6 września 2001 r.	Republika Wysp Marshalla	27 stycznia 2003 r.
Republika Tadżykistanu	29 lipca 2002 r.	Demokratyczna Republika Wysp Świętego Tomasza i Książęcej	12 kwietnia 2006 r.
Zjednoczona Republika Tanzanii	22 stycznia 2003 r.	Republika Wysp Zielonego Przylądka	10 maja 2002 r.
Republika Togijska	10 marca 2003 r.	Zjednoczone Emiraty Arabskie	23 września 2005 r.
Królestwo Tonga	9 grudnia 2002 r.	Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	7 marca 2001 r.
Republika Trynidadu i Tobago	2 kwietnia 2001 r.	2) W momencie podpisania konwencji oraz przy składaniu dokumentów ratyfikacyj- nych, przyjęcia lub przystąpienia podane niżej państwa złożyły następujące oświadczenia, zastrzeżenia i sprzeciwy:	
Republika Tunezyjska	22 kwietnia 2005 r.		
Republika Turcji	30 maja 2002 r.		
Turkmenistan	25 czerwca 1999 r.		
Republika Ugandy	5 listopada 2003 r.		
Ukraina	26 marca 2002 r.		
Wschodnia Republika Urugwaju	10 listopada 2001 r.		

Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna

Zastrzeżenie:

„Rząd Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej nie uważa się za związany postanowieniami artykułu 20 ustęp 1 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych.

Rząd Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej oświadcza, że w celu przedłożenia sporu do arbitrażu lub Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości będzie wymagane w każdym przypadku porozumienie wszystkich stron sporu.”

Królestwo Bahrainu

Zastrzeżenie:

„Królestwo Bahrainu nie uważa się za związane postanowieniami artykułu 20 ustęp 1 powyższej konwencji.”

Królestwo Belgii

Oświadczenie dotyczące artykułu 11:

„1. W szczególnych okolicznościach Rząd Belgii zastrzega sobie prawo do odmowy ekstradycji lub wzajemnej pomocy prawnej w odniesieniu do jakiegokolwiek przestępstwa wymienionego w artykule 2, które uważane jest jako przestępstwo polityczne lub

People's Democratic Republic of Algeria

Reservation:

“The Government of the People's Democratic Republic of Algeria does not consider itself bound by the provisions of article 20, paragraph 1, of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings.

The Government of the People's Democratic Republic of Algeria declares that in order for a dispute to be submitted to arbitration or to the International Court of Justice, the agreement of all parties to the dispute shall be required in each case.”

Kingdom of Bahrain

Reservation:

“The Kingdom of Bahrain does not consider itself bound by paragraph 1 of article 20 of the Convention.”

Kingdom of Belgium

Declaration regarding article 11:

“1. In exceptional circumstances, the Government of Belgium reserves the right to refuse extradition or mutual legal assistance in respect of any offence set forth in article 2 which it considers to be a political offence or as an offence connected with a politi-

jako przestępstwo związane z przestępstwem politycznym bądź jako przestępstwo inspirowane motywami politycznymi.

2. W przypadkach gdy ma zastosowanie powyższy ustęp, Belgia przypomina, że jest związana ogólną zasadą prawną *aut dedere aut judicare*, stosownie do przepisów wyznaczających właściwość jej sądów."

Federacyjna Republika Brazylii

Zastrzeżenie:

"... Federacyjna Republika Brazylii oświadcza, że stosownie do artykułu 20 ustęp 2 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, przyjętej w Nowym Jorku dnia 15 grudnia 1997 r., nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 20 ustęp 1 tej konwencji."

Chińska Republika Ludowa

Zastrzeżenie:

"... Chiny przystępują do do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, przyjętej w Nowym Jorku dnia 15 grudnia 1997 r., i oświadczają, że nie uważają się za związane artykułem 20 ustęp 1 konwencji."

Arabska Republika Egiptu

Zastrzeżenia:

„1. Artykuł 6 ustęp 5:

Rząd Arabskiej Republiki Egiptu oświadcza, że jest związany artykułem 6 ustęp 5 konwencji, w zakresie, w jakim prawa wewnętrzne Państw-Stron nie zaprzeczają istotnym przepisom i zasadom prawa międzynarodowego.

2. Artykuł 19 ustęp 2:

Rząd Arabskiej Republiki Egiptu oświadcza, że jest związany artykułem 19 ustęp 2 konwencji, w zakresie, w jakim siły zbrojne państwa, w wykonywaniu swoich obowiązków, nie naruszają przepisów i zasad prawa międzynarodowego."

Federalna Demokratyczna Republika Etiopii

Zastrzeżenie dotyczące artykułu 20 ustęp 2:

"Rząd Federalnej Demokratycznej Republiki Etiopii nie uważa się za związany wskazanymi wyżej postanowieniami konwencji, zgodnie z którymi wszelkie spory między dwoma lub więcej Państwami-Stronami dotyczące interpretacji lub stosowania konwencji będą, na wniosek jednego z nich, przekazywane do arbitrażu lub Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, i stoi na stanowisku, że spory dotyczące interpretacji lub stosowania konwencji będą mogły zostać przekazane do arbitrażu lub Trybunałowi tylko za uprzednią zgodą wszystkich zainteresowanych stron."

cal offence or as an offence inspired by political motives.

2. In cases where the preceding paragraph is applicable, Belgium recalls that it is bound by the general legal principle "*aut dedere aut judicare*", pursuant to the rules governing the competence of its courts."

Federative Republic of Brazil

Reservation:

"... the Federative Republic of Brazil declares, pursuant to article 20, paragraph 2, of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, adopted in New York on the 15th December 1997, that it does not consider itself bound by the provisions of article 20, paragraph 1, of the said Convention."

People's Republic of China

Reservation:

"... China accedes to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, done at New York on 15 December 1997, and declares that it does not consider itself bound by paragraph 1 of article 20 of the Convention."

Arab Republic of Egypt

Reservations:

"1. Article 6, paragraph 5:

The Government of the Arab Republic of Egypt declares that it is bound by article 6, paragraph 5, of the Convention insofar as the domestic laws of States Parties do not contradict the relevant rules and principles of international law.

2. Article 19, paragraph 2:

The Government of the Arab Republic of Egypt declares that it is bound by article 19, paragraph 2, of the Convention insofar as the military forces of the State, in the exercise of their duties do not violate the rules and principles of international law."

Federal Democratic Republic of Ethiopia

Reservation pursuant to article 20 (2):

"The Government of the Federal Democratic Republic of Ethiopia does not consider itself bound by the aforementioned provision of the Convention, under which any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of the Convention shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration or to the International Court of Justice, and states that disputes concerning the interpretation or application of the Convention would be submitted to arbitration or to the Court only with the prior consent of all the parties concerned."

Królestwo Hiszpanii

Oświadczenie:

„Zgodnie z artykułem 23 ustawy o organizacji sądownictwa 6/1985 z dnia 1 lipca, terroryzm jest przestępstwem, które podlega powszechnemu ściganiu i nad którym hiszpańskie sądy mają międzynarodową jurysdykcję w każdej sytuacji; zgodnie z tym artykuł 6 ustęp 2 konwencji uważany jest za satysfakcjonujący i nie ma potrzeby ustanawiania specjalnej jurysdykcji w momencie ratyfikacji konwencji.”

Republika Indii

Zastrzeżenie:

„Zgodnie z artykułem 20 ustęp 2, Rząd Republiki Indii niniejszym oświadcza, że nie uważa się za związany postanowieniami artykułu 20 ustęp 1 konwencji.”

Republika Indonezji

Oświadczenie:

„Rząd Republiki Indonezji oświadcza, że postanowienia artykułu 6 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych będą wdrożone w ścisłej zgodzie z zasadami suwerenności i integralności terytorialnej państwa.”

Zastrzeżenie:

„Rząd Republiki Indonezji nie uważa się za związany postanowieniami artykułu 20 i stoi na stanowisku, że spór dotyczący interpretacji lub stosowania konwencji nie może być rozstrzygany w sposób wskazany w ustępie 1 wspomnianego artykułu, może być on skierowany do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości jedynie za zgodą wszystkich stron tego sporu.”

Państwo Izrael

Oświadczenia:

„Rząd Państwa Izrael rozumie artykuł 1 ustęp 4 Konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, w tym sensie, że termin „siły zbrojne państwa” obejmuje policję i siły bezpieczeństwa działające stosownie do prawa wewnętrznego Państwa Izrael.

Rząd Państwa Izrael rozumie, że termin „międzynarodowe prawo humanitarne”, o którym mowa w artykule 19 konwencji, ma takie samo znaczenie materialne jak termin „prawo wojenne” (*ius in bello*). Prawo to nie obejmuje postanowień protokołów dodatkowych do konwencji genewskich z 1977 r., których stroną nie jest Państwo Izrael.

Rząd Państwa Izrael rozumie, że artykułu 1 ustęp 4 i artykułu 19 konwencji nie stosuje się do osób cywil-

Kingdom of Spain

Declaration:

“According to article 23 of the Organization of Justice Act 6/1985 of 1 July, terrorism is a crime that is universally prosecutable and over which the Spanish courts have international jurisdiction under any circumstances; accordingly, article 6, paragraph 2 of the Convention is deemed to have been satisfied and there is no need to establish a special jurisdiction upon ratification of the Convention.”

Republic of India

Reservation:

“In accordance with article 20 (2), the Government of the Republic of India hereby declares that it does not consider itself bound by the provisions of article 20 (1) of the Convention.”

Republic of Indonesia

Declaration:

“The Government of the Republic of Indonesia declares that the provisions of article 6 of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings will have to be implemented in strict compliance with the principles of the sovereignty and territorial integrity of States.”

Reservation:

“The Government of the Republic of Indonesia does not consider itself bound by the provision of article 20 and takes the position that dispute relating to the interpretation and application on the Convention which cannot be settled through the channel provided for in paragraph (1) of the said article, may be referred to the International Court of Justice only with the consent of all the Parties to the dispute.”

State of Israel

Declarations:

“The Government of the State of Israel understands article 1, paragraph 4, of the Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, in the sense that the term “military forces of a State” includes police and security forces operating pursuant to the internal law of the State of Israel.

The Government of the State of Israel understands that the term “international humanitarian law” referred to in article 19, of the Convention has the same substantive meaning as the term “the laws of war” (“*ius in bello*”). This body of laws does not include the provisions of the protocols additional to the Geneva Conventions of 1977 to which the State of Israel is not a Party.

The Government of the State of Israel understands that under article 1 paragraph 4 and article 19 the Con-

nych, które kierują lub organizują oficjalną działalność sił zbrojnych państwa.

Stosownie do artykułu 20 ustęp 2 konwencji, Państwo Izrael nie uważa się za związane postanowieniami artykułu 20 ustęp 1 konwencji.”

Kanada

Oświadczenie:

„Kanada oświadcza, że uważa stosowanie artykułu 2 ustęp 3 litera c Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych za ograniczone do czynów popełnionych w konspiracji dwóch lub więcej osób, mającej na celu popełnienie specyficznego przestępstwa, o którym mowa w artykule 2 ustęp 1 lub 2 konwencji.”

Republika Kolumbii

Oświadczenie:

„Na podstawie artykułu 20 ustęp 2 konwencji, Kolumbia oświadcza, że nie uważa się za związaną ustępem 1 wspomnianego artykułu.”

Republika Kuby

Zastrzeżenie:

„Republika Kuby oświadcza, stosownie do artykułu 20 ustęp 2, że nie uważa się za związaną ustępem 1 wspomnianego artykułu dotyczącym rozstrzygnięcia sporów powstałych między Państwami-Stronami, przez co uważa, że takie spory muszą być rozstrzygane przez polubowne negocjacje. W konsekwencji, oświadcza, że nie uznaje obowiązkowej jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.”

Oświadczenie:

„Republika Kuby oświadcza, że żadne z postanowień zawartych w artykule 19 ustęp 2 nie będzie stosowane, popierane lub akceptowane w przypadku groźby lub użycia siły w stosunkach międzynarodowych, które to we wszystkich okolicznościach muszą ściśle podlegać zasadom prawa międzynarodowego oraz celom i zasadom zagwarantowanym w Karcie Narodów Zjednoczonych.

Kuba uważa również, że stosunki między państwami muszą ściśle bazować na postanowieniach zawartych w Rezolucji 2625 (XXV) Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych.

W dodatku, wykorzystywanie przez państwo terroryzmu od lat stanowi podstawową troskę Kuby, która uważa, że całkowite jego wyeliminowanie poprzez poszanowanie, przyjaźń, współpracę między państwami, pełne przestrzeganie suwerenności i integralności terytorialnej, samostanowienie i nieingerencję w sprawy wewnętrzne, musi stanowić priorytet międzynarodowej społeczności.

vention does not apply to civilians who direct or organize the official activities of military forces of a state.

Pursuant to article 20, paragraph 2 of the Convention, the State of Israel does not consider itself bound by the provisions of article 20, paragraph 1 of the Convention.”

Canada

Declaration:

“Canada declares that it considers the application of article 2 (3) (c) of the Terrorist Bombings Convention to be limited to acts committed in furthering a conspiracy of two or more persons to commit a specific criminal offence contemplated in paragraph 1 or 2 of article 2 of that Convention.”

Republic of Colombia

Declaration:

“By virtue of article 20, paragraph 2, of the Convention, Colombia declares that it does not consider itself bound by paragraph 1 of the said article.”

Republic of Cuba

Reservation:

“The Republic of Cuba declares, pursuant to article 20, paragraph 2, that it does not consider itself bound by paragraph 1 of the said article, concerning the settlement of disputes arising between States Parties, inasmuch as it considers that such disputes must be settled through amicable negotiation. In consequence, it declares that it does not recognize the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice.”

Declaration:

“The Republic of Cuba declares that none of the provisions contained in article 19, paragraph 2, shall constitute an encouragement or condonation of the threat or use of force in international relations, which must under all circumstances be governed strictly by the principles of international law and the purposes and principles enshrined in the Charter of the United Nations.

Cuba also considers that relations between States must be based strictly on the provisions contained in Resolution 2625 (XXV) of the United Nations General Assembly.

In addition, the exercise of State terrorism has historically been a fundamental concern for Cuba, which considers that the complete eradication thereof through mutual respect, friendship and cooperation between States, full respect for sovereignty and territorial integrity, self-determination and non-interference in internal affairs must constitute a priority of the international community.

Dlatego też Kuba wyraża stanowczy pogląd, że nadmierne używanie sił zbrojnych przez jedno państwo w celu agresji skierowanej przeciw innemu nie może być zaakceptowane w rozumieniu przedmiotowej konwencji, której celem jest zwalczanie, zgodnie z zasadami prawa międzynarodowego, jednej z najbardziej szkodliwych form przestępstwa we współczesnym świecie.

Akceptowanie aktów agresji może, w rzeczywistości, sprowadzić się do akceptowania przemocy w prawie międzynarodowym i w Karcie oraz wywołania konfliktów o nieprzewidywalnych konsekwencjach, które mogą naruszyć niezbędną jedność społeczności międzynarodowej w walce przeciwko pladze, która ją prawdziwie dotyka.

Republika Kuby interpretuje również postanowienia przedmiotowej konwencji jako stosujące się ze wszystkimi rygorami do działań prowadzonych przez siły zbrojne jednego państwa przeciw innemu państwu w przypadkach, w których nie istnieje między nimi żaden konflikt zbrojny."

Państwo Kuwejt

Zastrzeżenie i oświadczenie:

"... z zastrzeżeniem do ustępu 1 artykułu 20 i z oświadczeniem o niestosowaniu się do jego postanowień."

Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna

Zastrzeżenie:

"Zgodnie z artykułem 20 ustęp 2 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna nie uważa się za związaną artykułem 20 ustęp 1 niniejszej konwencji. Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna oświadcza, że w celu przedłożenia sporu dotyczącego interpretacji i stosowania niniejszej konwencji do arbitrażu lub Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości konieczne jest porozumienie wszystkich zainteresowanych stron sporu."

Malezja

Oświadczenia:

"1. Rząd Malezji rozumie zwrot „siły zbrojne państwa” w artykule 1 ustęp 4 konwencji jako obejmujący międzynarodowe kontyngenty Malezji działające jako część sił Narodów Zjednoczonych.

2. Rząd Malezji rozumie artykuł 8 ustęp 1 konwencji jako zawierający prawo właściwych organów do decydowania o niekierowaniu poszczególnej sprawy do ścigania sądowego przez te organy sądowe, jeśli domniemany sprawca jest traktowany na podstawie przepisów dotyczących bezpieczeństwa narodowego i przepisów o zastosowaniu zapobiegawczego zatrzymania.

Cuba is therefore firmly of the opinion that the undue use of the armed forces of one State for the purpose of aggression against another cannot be condoned under the present Convention, whose purpose is precisely to combat, in accordance with the principles of the international law, one of the most noxious forms of crime faced by the modern world.

To condone acts of aggression would amount, in fact, to condoning violations of international law and of the Charter and provoking conflicts with unforeseeable consequences that would undermine the necessary cohesion of the international community in the fight against the scourges that truly afflict it.

The Republic of Cuba also interprets the provisions of the present Convention as applying with full rigour to activities carried out by armed forces of one State against another State in cases in which no armed conflict exists between the two."

State of Kuwait

Reservation and declaration:

"... with the reservation to its paragraph (1) of article (20) and with the declaration of non-compliance to its provisions."

Lao People's Democratic Republic

Reservation:

"In accordance with paragraph 2, article 20 of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, the Lao People's Democratic Republic does not consider itself bound by paragraph 1, article 20 of the present Convention. The Lao People's Democratic Republic declares that to refer a dispute relating to interpretation and application of the present Convention to arbitration or International Court of Justice, the agreement of all parties concerned in the dispute is necessary."

Malaysia

Declarations:

"1. The Government of Malaysia understands the phrase "Military forces of a State" in article 1 (4) of the Convention to include the national contingents of Malaysia operating as part of United Nations forces.

2. The Government of Malaysia understands article 8 (1) of the Convention to include the right of the competent authorities to decide not to submit any particular case for prosecution before the judicial authorities if the alleged offender is dealt with under national security and preventive detention laws.

3. (a) Stosownie do artykułu 20 ustęp 2 konwencji, Rząd Malezji oświadcza, że nie uważa się za związany artykułem 20 ustęp 1 konwencji oraz

(b) Rząd Malezji zastrzega sobie specjalne prawo do wyrażenia zgody w poszczególnych przypadkach na zastosowanie procedury arbitrażu wymienionej w artykule 20 ustęp 1 konwencji lub innej procedury arbitrażu."

Republika Mołdowy

Oświadczenia:

"Republika Mołdowy oświadcza, że rozumie, iż postanowienia artykułu 12 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych powinny być wprowadzone w życie w taki sposób, ażeby zapewnić nieuchronność odpowiedzialności za zlecenie przestępstw popełnionych w zakresie konwencji, bez szkody dla skuteczności współpracy międzynarodowej w zakresie ekstradycji i pomocy prawnej.

Stosownie do artykułu 20 ustęp 2 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, Republika Mołdowy oświadcza, że nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 20 ustęp 1 konwencji."

Republika Mozambiku

Oświadczenie:

"... z poniższym oświadczeniem na podstawie artykułu 20 ustęp 2:

Republika Mozambiku nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 20 ustęp 1 konwencji.

W związku z tym, Republika Mozambiku stoi na stanowisku, że w każdym indywidualnym przypadku na przekazanie sporu do arbitrażu lub Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości niezbędna jest zgoda wszystkich stron takiego sporu."

Poza tym, Republika Mozambiku oświadcza, że:

"Republika Mozambiku, w zgodzie ze swoją konstytucją i prawem wewnętrznym, nie może i nie będzie dokonywać ekstradycji obywateli Mozambiku.

W związku z tym, obywatele Mozambiku będą oskarżani i sądzeni przed sądami krajowymi."

Związek Myanmar

Zastrzeżenie:

"Rząd Związku Myanmar, po przeanalizowaniu wyżej wspomnianej konwencji, niniejszym oświadcza, że przystępuje do niej z zastrzeżeniem do artykułu 20 ustęp 1 i nie uważa się za związany postanowieniem wyrażonym w tym artykule."

3. (a) Pursuant to article 20 (2) of the Convention, the Government of Malaysia declares that it does not consider itself bound by article 20 (1) of the Convention; and

(b) The Government of Malaysia reserves the right specifically to agree in a particular case to follow the arbitration procedure set forth in article 20 (1) of the Convention or any other procedure for arbitration."

Republic of Moldova

Declarations:

"The Republic of Moldova declares its understanding that the provisions of article 12 of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings should be implemented in such a way as to ensure the inevitability of responsibility for the commission of offenses falling within the scope of the Convention, without prejudice to the effectiveness of the international cooperation on the questions of extradition and legal assistance.

Pursuant to article 20, paragraph 2 of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, the Republic of Moldova declares that it does not consider itself bound by the provisions of article 20, paragraph 1 of the Convention."

Republic of Mozambique

Declaration:

"... with the following declaration in accordance with its article 20, paragraph 2:

The Republic of Mozambique does not consider itself bound by the provisions of article 20 paragraph 1 of the Convention.

In this connection, the Republic of Mozambique states that, in each individual case, the consent of all Parties to such a dispute is necessary for the submission of the dispute to arbitration or to the International Court of Justice."

Furthermore, the Republic of Mozambique declare that:

"The Republic of Mozambique, in accordance with its Constitution and domestic laws, may not and will not extradite Mozambique citizens.

Therefore, Mozambique citizens will be tried and sentenced in national courts."

Union of Myanmar

Reservation:

"The Government of the Union of Myanmar, having considered the Convention aforesaid, hereby declares that it accedes to the same with reservation on article 20 (1) and does not consider itself bound by the provision set forth in the said article."

Królestwo Niderlandów

Oświadczenie:

„Królestwo Niderlandów rozumie artykuł 8 ustęp 1 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych jako zawierający prawo kompetentnych władz sądowych do decydowania o niewnoszeniu oskarżenia przeciwko osobie, która rzekomo popełniła takie przestępstwo, jeśli kompetentne władze sądowe, po należytym rozważeniu procedur prawnych, wskażą, że skuteczne oskarżenie będzie niemożliwe.”

Republika Federalna Niemiec

Oświadczenie:

„Republika Federalna Niemiec rozumie artykuł 1 ustęp 4 przedmiotowej konwencji w tym sensie, że termin „siły zbrojne państwa” obejmuje ich narodowe kontyngenty działające jako część sił Narodów Zjednoczonych. Ponadto, Republika Federalna Niemiec rozumie również, że w rozumieniu przedmiotowej konwencji termin „siły zbrojne państwa” obejmuje również siły policyjne.”

Islamska Republika Pakistanu

Oświadczenie:

„Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu oświadcza, że nic w niniejszej konwencji nie będzie miało zastosowania do walk, włączając w to walki zbrojne, mających na celu wykonywanie prawa do samostanowienia wszczętych zgodnie z zasadami prawa międzynarodowego przeciwko jakiegokolwiek obcej lub zagranicznej okupacji lub dominacji. Taka interpretacja jest zgodna z artykułem 53 Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów z 1969 r., który postanawia, że porozumienie lub traktat zawarty w sprzeczności z istniejącą normą *ius cogens* lub imperatywną normą prawa międzynarodowego jest nieważny i z tym, że prawo do samostanowienia zostało powszechnie uznane za normę *ius cogens*.”

Republika Portugalska

Oświadczenie:

„Dla celów artykułu 8 ustęp 2 konwencji, Portugalia oświadcza, że ekstradycja obywateli Portugalii z jej terytorium będzie zaaprobowana tylko wtedy, jeżeli poniższe warunki, wskazane w Konstytucji Republiki Portugalii, zostaną spełnione:

- a) w przypadku terroryzmu i zorganizowanej przestępczości oraz
- b) dla celów postępowań karnych, i wtedy gdy państwo, które żąda ekstradycji, udzieli gwarancji, że ta osoba zostanie wydana Portugalii w celu odbycia kary, chyba że ta osoba nie zgadza się na to poprzez złożenie oświadczenia.

Kingdom of the Netherlands

Declaration:

“The Kingdom of the Netherlands understands article 8, paragraph 1, of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings to include the right of the competent judicial authorities to decide not to prosecute a person alleged to have committed such an offence, if, in the opinion of the competent judicial authorities grave considerations of procedural law indicate that effective prosecution will be impossible.”

Federal Republic of Germany

Declaration:

“The Federal Republic of Germany understands article 1 paragraph 4 of the said Convention in the sense that the term “military forces of a state” includes their national contingents operating as part of the United Nations forces. Furthermore, the Federal Republic of Germany also understands that, for the purposes of this Convention, the term “military forces of a state” also covers police forces.”

Islamic Republic of Pakistan

Declaration:

“The Government of the Islamic Republic of Pakistan declares that nothing in this Convention shall be applicable to struggles, including armed struggle, for the realization of right of self-determination launched against any alien or foreign occupation or domination, in accordance with the rules of international law. This interpretation is consistent with article 53 of the Vienna Convention on the Law of Treaties 1969 which provides that an agreement or treaty concluded in conflict with an existing jus cogens or preemptory norm of international law is void and, the right of self-determination is universally recognized as a jus cogens.”

Portuguese Republic

Declaration:

“For the purposes of article 8, paragraph 2, of the Convention, Portugal declares that the extradition of Portuguese nationals from its territory will be authorized only if the following conditions, as stated in the Constitution of the Portuguese Republic, are met:

- a) in case of terrorism and organized criminality; and
- b) for purposes of criminal proceedings and, being so, subject to a guarantee given by the state seeking the extradition that the concerned person will be surrendered to Portugal to serve the sentence or measure imposed on him or her, unless such person does not consent thereto by means of expressed declaration.

W celu odbycia wyroku w Portugalii, procedury przedstawione przez Portugalię w oświadczeniu do Europejskiej konwencji o przekazywaniu osób skazanych powinny być z tym zgodne.”

Federacja Rosyjska

Oświadczenie:

„Federacja Rosyjska stoi na stanowisku, że postanowienia artykułu 12 konwencji powinny być wprowadzone w życie w taki sposób, ażeby zapewnić nieuchronność odpowiedzialności za zlecenie przestępstw popełnionych w zakresie konwencji, bez szkody dla skuteczności współpracy międzynarodowej w zakresie ekstradycji i pomocy prawnej.”

Republika Salwadoru

Oświadczenie:

„... w związku z artykułem 20 ustęp 2, Republika Salwadoru oświadcza, że nie uważa się za związaną ustępem 1 wymienionego artykułu, ponieważ nie uznaje obowiązkowej jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.”

Stany Zjednoczone Ameryki

Zastrzeżenie:

- „a) stosownie do artykułu 20 ustęp 2 konwencji, Stany Zjednoczone Ameryki oświadczają, że nie uważają się za związane artykułem 20 ustęp 1 konwencji oraz
- b) Stany Zjednoczone Ameryki zastrzegają sobie specjalne prawo do wyrażenia zgody w poszczególnych przypadkach na zastosowanie procedury, o której mowa w artykule 20 ustęp 1 konwencji, lub jakiegokolwiek innej procedury arbitrażu.”

Objaśnienia:

- „1) Wyłączenie spod zakresu pojęcia „konflikt zbrojny”. Stany Zjednoczone Ameryki rozumieją, że pojęcie „konflikt zbrojny”, o którym mowa w artykule 19 ustęp 2 konwencji, nie obejmuje wewnętrznych niepokojów i napięć, takich jak zamieszki wewnętrzne, odosobnione i sporadyczne akty przemocy oraz inne akty o podobnej naturze.
- 2) Rozumienie pojęcia „międzynarodowe prawo humanitarne”. Stany Zjednoczone Ameryki rozumieją, że pojęcie „międzynarodowe prawo humanitarne”, o którym mowa w artykule 19 konwencji, ma to samo rzeczywiste znaczenie, co prawo wojenne.
- 3) Wyłączenie spod zakresu czynów sił zbrojnych. Stany Zjednoczone Ameryki rozumieją, że zgodnie z artykułem 19 i artykułem 1 ustęp 4, konwencji nie stosuje się do:
- A) sił zbrojnych państwa w wykonywaniu ich oficjalnych obowiązków;

For purposes of enforcement of a sentence in Portugal, the procedures referred to in the declaration made by Portugal to the European Convention on the transfer of sentenced persons shall be complied with.”

Russian Federation

Declaration:

“The position of the Russian Federation is that the provisions of article 12 of the Convention should be implemented in such a way as to ensure the inevitability of responsibility for the commission of offences falling within the scope of the Convention, without detriment to the effectiveness of international cooperation on the questions of extradition and legal assistance.”

Republic of El Salvador

Declaration:

“... with regard to article 20, paragraph 2, the Republic of El Salvador declares that it does not consider itself bound by paragraph 1 of the said article because it does not recognize the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice.”

United States of America

Reservation:

- “(a) pursuant to article 20 (2) of the Convention, the United States of America declares that it does not consider itself bound by article 20 (1) of the Convention; and
- (b) the United States of America reserves the right specifically to agree in a particular case to follow the procedure in article 20 (1) of the Convention or any other procedure for arbitration.”

Understandings:

- “(1) Exclusion from coverage of term “armed conflict”. The United States of America understands that the term “armed conflict” in article 19 (2) of the Convention does not include internal disturbances and tensions, such as riots, isolated and sporadic acts of violence, and other acts of a similar nature.
- (2) Meaning of term “international humanitarian law”. The United States of America understands that the term „international humanitarian law” in article 19 of the Convention has the same substantive meaning as the law of war.
- (3) Exclusion from coverage of activities by military forces. The United States understands that, under article 19 and article 1 (4), the Convention does not apply to:
- (A) the military forces of a state in the exercise of their official duties;

- B) osób cywilnych, które kierują lub organizują oficjalne działania sił zbrojnych państwa lub
- C) osób cywilnych działających w celu wsparcia oficjalnych działań sił zbrojnych państwa, jeżeli osoby te znajdują się pod formalną komendą, kontrolą i odpowiedzialnością tych sił.”

Republika Sudanu

Oświadczenie dotyczące artykułu 19 ustęp 2:

„Ustęp ten nie tworzy żadnych dodatkowych zobowiązań dla Rządu Republiki Sudanu. Nie wpływa on również na odpowiedzialność i nie zmniejsza odpowiedzialności Rządu Republiki Sudanu za utrzymanie, za pomocą wszelkich środków dozwolonych prawem, porządku i prawa lub ponowne wprowadzenie ich w kraju lub obronę jego narodowej jedności lub integralności terytorialnej.

Ustęp ten nie wpływa na zasadę nieingerencji w wewnętrzne sprawy państw, bezpośrednio lub pośrednio, tak jak zostało to ustanowione w Karcie Narodów Zjednoczonych i odpowiednich postanowieniach prawa międzynarodowego.”

Zastrzeżenie do artykułu 20 ustęp 1:

„Republika Sudanu nie uważa się za związaną artykułem 20 ustęp 1, stosownie do ustępu 2 tego samego artykułu.”

Republika Tunezyjska

Zastrzeżenie:

„Zgadając się na przystąpienie do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 15 grudnia 1997 r., (Republika Tunezyjska) oświadcza, że nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 20 ustęp 1 i stwierdza, że spory dotyczące interpretacji lub stosowania wymienionej konwencji mogą być przekazane Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości tylko za uprzednią zgodą (Republiki Tunezyjskiej).”

Republika Turcji

Oświadczenia:

„Republika Turcji oświadcza, że artykuły 9 i 12 nie będą interpretowane w ten sposób, ażeby sprawcom przestępstw, o których mowa w tych artykułach, nie można było przedstawić zarzutów lub oskarżyć ich.

Republika Turcji oświadcza, że rozumie, iż termin międzynarodowe prawo humanitarne, o którym mowa w artykule 19 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, będzie interpretowany jako obejmujący odpowiednie zasady międzynarodowe, włącznie z postanowieniami Protokołu dodatkowego do konwencji genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 r., którego Turcja nie jest stroną. Pierwsza część drugiego ustępu wspomnianego arty-

(B) civilians who direct or organize the official activities of military forces of a state; or

(C) civilians acting in support of the official activities of the military forces of a state, if the civilians are under the formal command, control, and responsibility of those forces.”

Republic of the Sudan

Declaration concerning article 19, paragraph 2:

“This paragraph shall not create any additional obligation to the Government of the Republic of the Sudan. It does not affect and does not diminish the responsibility of the Government of the Republic of the Sudan to maintain by all legitimate means order and law or re-establish it in the country or to defend its national unity or territorial integrity.

This paragraph does not affect the principle of non-interference in internal affairs of states, directly or indirectly, as it is set out in the United Nations Charter and relative provisions of international law.”

Reservation to article 20, paragraph 1:

“The Republic of the Sudan does not consider itself bound by paragraph 1 of article 20, in pursuance to paragraph 2 of the same article.”

Republic of Tunisia

Reservation:

“By agreeing to accede to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, adopted by the General Assembly of the United Nations on 15 December 1997 [the Republic of Tunisia] declares that it does not consider itself bound by the provisions of article 20 (1) and affirms that disputes concerning the interpretation or application of the said Convention may only be submitted to the International Court of Justice with its prior consent.”

Republic of Turkey

Declarations:

“The Republic of Turkey declares that articles (9) and (12) should not be interpreted in such a way that offenders of these crimes are neither tried nor prosecuted.

The Republic of Turkey declares its understanding that the term international humanitarian law referred to in article (19) of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings shall be interpreted as comprising the relevant international rules excluding the provisions of Additional Protocols to Geneva Conventions of 12 August 1949, to which Turkey is not a Party. The first part of the second paragraph of the said article should not be interpreted as

kułu nie będzie interpretowana jako dająca odmienny status siłom zbrojnym i grupom, innym niż siły zbrojne państwa, jak jest to obecnie rozumiane i stosowane w prawie międzynarodowym oraz, skutkiem tego, tworząca nowe zobowiązania dla Turcji.”

Zastrzeżenie:

„Stosownie do artykułu 20 ustęp 2 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, Republika Turcji oświadcza, że nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 20 ustęp 1 wspomnianej konwencji.”

Ukraina

Zastrzeżenie:

„Postanowienia artykułu 19 ustęp 2 nie uniemożliwią Ukrainie wykonywania swojej jurysdykcji nad członkami sił zbrojnych państwa i oskarżania ich, jeżeli ich działania są nielegalne. Konwencja będzie stosowana w stosunku do takich działań, jeżeli nie odnoszą się do nich inne zasady prawa międzynarodowego.”

Boliwariańska Republika Wenezueli

Zastrzeżenie:

„Boliwariańska Republika Wenezueli, stosownie do postanowień artykułu 20 ustęp 2 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, wyraża zastrzeżenie dotyczące ustępu 1 w tym artykule. Zgodnie z powyższym (Wenezuela) nie uważa się za związaną stosowaniem arbitrażu jako środka rozstrzygnięcia sporu i nie uznaje za wiążącą jurysdykcję Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.”

Zjednoczone Emiraty Arabskie

Zastrzeżenie:

„.... z zastrzeżeniem dotyczącym ustępu 1 artykułu 20, który odnosi się do rozstrzygnięcia sporów między Państwami-Stronami, w konsekwencji którego (zastrzeżenia) Zjednoczone Emiraty Arabskie nie uważają się za związane tym ustępem dotyczącym arbitrażu.”

Oświadczenia złożone zgodnie z artykułem 6 ustęp 3

Królestwo Andory

„Zgodnie z artykułem 6 ustęp 3 konwencji, Andora ustanawia swoją właściwość w odniesieniu do przestępstw opisanych w artykule 2, we wszystkich przypadkach wskazanych w artykule 6 ustęp 2 litery b, c i d.”

Związek Australijski

„.... zgodnie z artykułem 6 ustęp 3 konwencji, Australia zdecydowała o ustanowieniu jurysdykcji we wszystkich przypadkach wskazanych w artykule 6 ustęp 2 i wprowadza tę jurysdykcję do ustawodawstwa wewnętrznego z mocą od dnia 8 września 2002 r.”

giving a different status to the armed forces and groups other than the armed forces of a state as currently understood and applied in international law and thereby as creating new obligations for Turkey.”

Reservation:

“Pursuant to paragraph 2 of article (20) of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, the Republic of Turkey declares that it does not consider itself bound by the provisions of paragraph 1 of article (20) of the said Convention.”

Ukraine

Reservation:

“The provisions of article 19, paragraph 2, do not preclude Ukraine from exercising its jurisdiction over the members of military forces of a state and their prosecution, should their actions be illegal. The Convention will be applied to the extent that such activities are not governed by other rules of international law.”

Bolivarian Republic of Venezuela

Reservation:

“The Bolivarian Republic of Venezuela, pursuant to the provisions of article 20, paragraph 2, of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, formulates an express reservation regarding the stipulation in paragraph 1 of that article. Accordingly, it does not consider itself bound to resort to arbitration as a means of dispute settlement, and does not recognize the binding jurisdiction of the International Court of Justice.”

United Arab Emirates

Reservation:

“... subject to a reservation with respect to paragraph 1 of article 20 thereof, which relates to the settlement of disputes arising between States Parties, in consequence of which the United Arab Emirates does not consider itself bound by that paragraph concerning arbitration.”

Principality of Andorra

“In accordance with article 6, paragraph 3, of the Convention, Andorra establishes its competence regarding the offences described in article 2, for all the cases covered by article 6, paragraph 2, b), c) and d).”

Australia

“... in accordance with article 6 (3) of the Convention, Australia has chosen to establish jurisdiction in all the circumstances provided for by article 6 (2), and has provided for such jurisdiction in domestic legislation which took effect on 8 September 2002.”

Republika Boliwii

„... na mocy postanowień artykułu 6 ustęp 3 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, Republika Boliwii stwierdza, że ustanawia swoją jurysdykcję zgodnie ze swoim prawem wewnętrznym w odniesieniu do przestępstw popełnionych w sytuacjach i w warunkach wskazanych w artykule 6 ustęp 2 konwencji.”

Federacyjna Republika Brazylii

„... Federacyjna Republika Brazylii oświadcza, że zgodnie z postanowieniami artykułu 6 ustęp 3 konwencji, będzie wykonywała jurysdykcję nad przestępstwami w rozumieniu artykułu 2, w przypadkach wymienionych w artykule 6 ustęp 2 litery a, b i e konwencji.”

Republika Chile

„Zgodnie z artykułem 6 ustęp 3 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, Rząd Chile oświadcza, że, zgodnie z artykułem 6 ustęp 8 Kodeksu organizacji sądownictwa Republiki Chile, zbrodnie i pospolite przestępstwa popełnione poza terytorium Republiki, które zostały wskazane w traktatach zawartych z innymi państwami, pozostają pod jurysdykcją Chile.”

Republika Cypryjska

„Zgodnie z artykułem 6 ustęp 3 konwencji, Republika Cypryjska ustanawia swoją jurysdykcję nad przestępstwami wymienionymi w artykule 2 we wszystkich przypadkach wskazanych w artykule 6 ustępy 1, 2 i 4.”

Królestwo Danii

„Stosownie do artykułu 6 ustęp 3 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, Dania podaje poniższe informacje o duńskiej jurysdykcji karnej:

Zasady duńskiej jurysdykcji karnej zostały wyrażone w sekcjach od 6 do 12 duńskiego Kodeksu karnego. Postanowienia te mają następującą treść:

Sekcja 6

Czyny popełnione:

- 1) na terytorium państwa duńskiego lub
- 2) na pokładzie duńskiego statku lub samolotu, znajdującego się poza terytorium określonym przez prawo międzynarodowe jako przynależne do jakiegokolwiek państwa, lub
- 3) na pokładzie duńskiego statku lub samolotu, znajdującego się na terytorium określonym przez prawo międzynarodowe jako przynależne do obcego państwa, jeśli zostało popełnione przez osobę zatrudnioną na statku lub w samolocie, lub przez pasażerów podróżujących na pokładzie statku lub samolotu,

są przedmiotem duńskiej jurysdykcji karnej.

Republic of Bolivia

“... by virtue of the provisions of article 6, paragraph 3, of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, the Republic of Bolivia states that it establishes its jurisdiction in accordance with its domestic law in respect of offences committed in the situations and conditions provided for under article 6, paragraph 2, of the Convention.”

Federative Republic of Brazil

“... the Federative Republic of Brazil declares that, in accordance with the provisions of article 6, paragraph 3, of the said Convention, it will exercise jurisdiction over the offences within the meaning of article 2, in the cases set forth in article 6, paragraph 2, subparagraphs (a), (b) and (e) of the Convention.”

Republic of Chile

“In accordance with article 6, paragraph 3, of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, the Government of Chile declares that, in accordance with article 6, paragraph 8, of the Courts Organization Code of the Republic of Chile, crimes and ordinary offences committed outside the territory of the Republic which are covered in treaties concluded with other Powers remain under Chilean jurisdiction.”

Republic of Cyprus

“In accordance with article 6, paragraph 3 of the Convention, the Republic of Cyprus establishes its jurisdiction over the offences specified in article 2 in all the cases provided for in article 6, paragraphs 1, 2 and 4.”

Kingdom of Denmark

“Pursuant to article 6 (3) of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, Denmark provides the following information on Danish criminal jurisdiction:

Rules on Danish criminal jurisdiction are laid down in Section 6 to 12 in the Danish Criminal Code. The provisions have the following wording:

Section 6

Acts committed:

- 1) within the territory of the Danish state; or
- 2) on board a Danish ship or aircraft, being outside the territory recognized by international law as belonging to any state; or
- 3) on board a Danish ship or aircraft, being within the territory recognized by international law as belonging to a foreign state, if committed by persons employed on the ship or aircraft or by passengers travelling on board the ship or aircraft,

shall be subject to Danish criminal jurisdiction.

Sekcja 7

(1) Czyny popełnione poza terytorium państwa duńskiego przez obywatela duńskiego lub przez osobę posiadającą miejsce stałego pobytu w państwie duńskim, są również przedmiotem duńskiej jurysdykcji karnej w poniższych okolicznościach, a mianowicie:

- 1) kiedy czyn został popełniony poza terytorium określonym przez prawo międzynarodowe jako przynależnym do jakiegokolwiek państwa, pod warunkiem że tego rodzaju czyny podlegają karze pozbawienia wolności powyżej czterech miesięcy, lub
- 2) kiedy czyn został popełniony na terytorium obcego państwa, pod warunkiem że czyn ten jest również karalny na mocy prawa obowiązującego na terytorium tego państwa.

(2) Postanowienia podsekcji (1) są odpowiednio stosowane do czynów popełnionych przez osobę, która jest obywatelem lub posiada miejsce stałego pobytu w Finlandii, Islandii, Norwegii lub Szwecji i która aktualnie przebywa w Danii.

Sekcja 8

Następujące czyny popełnione poza terytorium państwa duńskiego również podlegają duńskiej jurysdykcji karnej, niezależnie od narodowości sprawcy:

- 1) kiedy czyn narusza niezależność, bezpieczeństwo, Konstytucję władz publicznych państwa duńskiego, urzędowe obowiązki państwowe lub tego typu sprawy, ochronę prawną, od której zależy osobiste powiązanie z państwem duńskim, lub
- 2) kiedy czyn narusza obowiązek, do przestrzegania którego poza granicą sprawca jest zobowiązany na mocy prawa lub kiedy pozostaje ze szkodą dla wypełniania jego urzędowych obowiązków odnoszących się do duńskich statków lub samolotów, lub
- 3) kiedy czyn popełniony poza terytorium uznanym przez prawo międzynarodowe jako przynależne do jakiegokolwiek państwa dotyczy obywatela duńskiego lub osobę posiadającą miejsce stałego pobytu w państwie duńskim, pod warunkiem że czyny tego rodzaju podlegają karze pozbawienia wolności powyżej czterech miesięcy, lub
- 4) kiedy czyn podlega postanowieniom sekcji 183 kodeksu. Oskarżenie może również obejmować naruszenia sekcji 237 i 244—248 kodeksu, jeśli zostały popełnione w połączeniu z naruszeniem sekcji 183, lub
- 5) kiedy czyn został ujęty w międzynarodowej konwencji, zgodnie z którą Dania ma obowiązek wszcząć postępowanie sądowe, lub
- 6) kiedy przekazanie oskarżonego w celu przeprowadzenia postępowania sądowego w innym państwie zostało odrzucone i czyn — pod warunkiem że został popełniony na terytorium uznanym przez

Section 7

(1) Acts committed outside the territory of the Danish state by a Danish national or by a person resident in the Danish state shall also be subject to Danish criminal jurisdiction in the following circumstances, namely:

- 1) where the act was committed outside the territory recognized by international law as belonging to any state, provided acts of the kind in question are punishable with a sentence more severe than imprisonment for four months; or
- 2) where the act was committed within the territory of a foreign state, provided that it is also punishable under the law in force in that territory.

(2) The provisions in Subsection (1) above shall similarly apply to acts committed by a person who is a national of, or who is resident in Finland, Iceland, Norway or Sweden, and who is present in Denmark.

Section 8

The following acts committed outside the territory of the Danish state, shall also come within Danish criminal jurisdiction, irrespective of the nationality of the perpetrator:

- 1) where the act violates the independence, security, Constitution of public authorities of the Danish state, official duties toward the state or such interests, the legal protection of which depends on a personal connection with the Danish state; or
- 2) where the act violates an obligation which the perpetrator is required by law to observe abroad or prejudices the performance of an official duty incumbent on him with regard to a Danish ship or aircraft; or
- 3) where an act committed outside the territory recognized by international law as belonging to any state violates a Danish national or a person resident in the Danish state, provided acts of the kind in question are punishable with a sentence more severe than imprisonment for four months; or
- 4) where the act comes within the provisions of Section 183 a of this Act. The prosecution may also include breaches of Sections 237 and 244—248 of this Act, when committed in conjunction with the breach of Section 183 a; or
- 5) where the act is covered by an international convention in pursuance of which Denmark is under an obligation to start legal proceedings; or
- 6) where transfer of the accused for legal proceedings in another country is rejected, and the act, provided it is committed within the territory recognized by international law as belonging to a fore-

prawo międzynarodowe jako przynależne do obcego państwa — jest karalny zgodnie z prawem tego państwa i pod warunkiem, że zgodnie z prawem duńskim czyn podlega karze pozbawienia wolności powyżej jednego roku.

Sekcja 9

Jeżeli karalność czynu zależy od lub jest warunkowana przez rzeczywiste lub zamierzone konsekwencje, czyn jest również uważany za popełniony w miejscu, gdzie konsekwencje odniosły skutek lub gdzie miały odnieść skutek.

Sekcja 10

(1) Jeżeli oskarżenie zostaje wniesione w tym kraju na mocy prawa obcego, orzeczenie odnoszące się do kary lub innych środków prawnych stanowiących konsekwencje popełnienia czynu zostanie wydane na podstawie prawa duńskiego.

(2) W okolicznościach wskazanych w sekcji 7 kodeksu, jeżeli czyn został popełniony na terytorium uznanym przez prawo międzynarodowe za należące do obcego państwa, kara nie może być surowsza niż kara przewidziana przez prawo tego państwa.

Sekcja 10a

(1) Osoba, która została skazana przez sąd karny państwa, w którym czyn został popełniony, lub która otrzymała orzeczenie, które zostało przewidziane w Europejskiej konwencji o międzynarodowej ważności wyroków karnych lub przez ustawę o przekazywaniu postępowań karnych do innego państwa, nie zostanie oskarżona w tym państwie za ten sam czyn, jeżeli:

- 1) została ostatecznym wyrokiem uniewinniona lub
- 2) kara została odbyta, jest odbywana lub została umorzona zgodnie z prawem państwa, w którym siedzibę ma sąd, lub
- 3) została skazana, ale nie orzeczono kary.

(2) Postanowień zawartych w podsekcji (1) nie stosuje się do:

- a) czynów, które podlegają sekcji 6 (1) kodeksu, lub
- b) czynów, o których mowa w sekcji 8 (1) 1), chyba że oskarżenie w państwie, w którym siedzibę ma sąd, zostało wniesione na żądanie prokuratury duńskiej.

Sekcja 10b

Jeżeli jakkolwiek osoba została oskarżona i skazana za ten sam czyn w innym kraju, kara orzeczona w tym kraju zostanie zmniejszona do wymiaru, do którego kara orzeczona za granicą została odbyta.

Sekcja 11

Jeżeli obywatel duński lub osoba posiadająca miejsce stałego pobytu w państwie duńskim została

ign state, is punishable according to the law of this state, and provided that according to Danish law the act is punishable with a sentence more severe than one year of imprisonment.

Section 9

Where the punishable nature of an act depends on or is influenced by an actual or intended consequence, the act shall also be deemed to have been committed where the consequence has taken effect or has been intended to take effect.

Section 10

(1) Where prosecution takes place in this country under the foregoing provisions, the decision concerning the punishment or other legal consequences of the act shall be made under Danish law.

(2) In the circumstances referred to in Section 7 of this Act, if the act was committed within the territory recognized by international law as belonging to a foreign state, the punishment may not be more severe than that provided for by the law of that state.

Section 10a

(1) A person who has been convicted by a criminal court in the state where the act was committed or who has received a sentence which is covered by the European Convention on the International Validity of Criminal Judgments, or by the Act governing the Transfer of Legal Proceedings to another country, shall not be prosecuted in this country for the same act, if:

- 1) he is finally acquitted; or
- 2) the penalty imposed has been served, is being served or has been remitted according to the law of the state in which the court is situated; or
- 3) he is convicted, but no penalty is imposed.

(2) The provisions contained in Subsection (1) above shall not apply to:

- a) acts which fall within Section 6 (1) of this Act; or
- b) the acts referred to in Section 8 (1) 1) above, unless the prosecution in the state in which the court was situated was at the request of the Danish Prosecuting Authority.

Section 10b

Where any person is prosecuted and punishment has already been imposed on him for the same act in another country, the penalty imposed in this country shall be reduced according to the extent to which the foreign punishment has been served.

Section 11

If a Danish national or a person resident in the Danish state has been punished in a foreign country for

skazana w obcym kraju za czyn, który zgodnie z prawem duńskim może stanowić podstawę do utraty lub odebrania stanowiska, zawodu lub innych praw, może być powszechnie poszukiwana w kraju.

Sekcja 12

Stosowanie postanowień sekcji 6—8 kodeksu będzie przedmiotem odpowiednich postanowień prawa międzynarodowego.”

Republika Estonii

„...odnośnie do artykułu 6 ustęp 3 konwencji, Republika Estonii oświadcza, że zgodnie z prawem krajowym będzie stosowała jurysdykcję nad przestępstwami wymienionymi w artykule 2, w przypadkach wymienionych w artykule 6 ustęp 2.”

Republika Finlandii

„Stosownie do artykułu 6 ustęp 3 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, Republika Finlandii ustanawia swoją jurysdykcję nad przestępstwami wymienionymi w artykule 2 we wszystkich przypadkach podanych w artykule 6 ustępy 1, 2 i 4.”

Republika Islandii

„Stosownie do artykułu 6 ustęp 3 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, Islandia oświadcza, że ustanawia swoją jurysdykcję nad przestępstwami wymienionymi w artykule 2 konwencji we wszystkich przypadkach podanych w artykule 6 ustęp 2 konwencji.”

Państwo Izrael

„Stosownie do artykułu 6 ustęp 3 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, Rząd Państwa Izrael niniejszym notyfikuje Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych, że ustanowił jurysdykcję nad przestępstwami, o których mowa w artykule 2, we wszystkich przypadkach wymienionych w artykule 6 ustęp 2.”

Jamajka

„... Jamajka ustanawia jurysdykcję nad przestępstwami wymienionymi w artykule 2 odnośnie do przypadku określonego w artykule 6 ustęp 2 litera d, który brzmi: „Państwo-Strona może ustanowić jurysdykcję nad każdym takim przestępstwem, gdy:

... d) przestępstwo zostało popełnione w celu zmuszenia tego państwa do podjęcia jakiegoś działania lub do powstrzymania się od jakiegoś działania;” ...” .

Republika Kolumbii

„Na podstawie artykułu 6 ustęp 3 konwencji, Kolumbia oświadcza, że ustanawia swoją jurysdykcję na mocy prawa krajowego, zgodnie z ustępem 2 tego artykułu.”

an act which under Danish law may entail loss or forfeiture of an office or profession or of any other right, such a deprivation may be sought in a public action in this country.

Section 12

The application of the provisions of Section 6—8 of this Act shall be subject to the applicable rules of international law.”

Republic of Estonia

“... pursuant to article 6, paragraph 3 of the Convention, the Republic of Estonia declares that in its domestic law it shall apply the jurisdiction set forth in article 6 paragraph 2 over offences set forth in article 2.”

Republic of Finland

„Pursuant to article 6 (3) of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, the Republic of Finland establishes its jurisdiction over the offences set forth in article 2 in all the cases provided for in article 6, paragraphs 1, 2 and 4.”

Republic of Iceland

„Pursuant to article 6, paragraph 3, of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, Iceland declares that it has established its jurisdiction over the offences set forth in article 2 of the Convention in all the cases provided for in article 6, paragraph 2, of the Convention”.

State of Israel

„Pursuant to article 6 paragraph 3 of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, the Government of the State of Israel hereby notifies the Secretary-General of the United Nations that it has established jurisdiction over the offences referred to in article 2 in all the cases detailed in article 6 paragraph 2.”

Jamaica

“ ... Jamaica has established jurisdiction over the offences set forth in article 2, with respect to the jurisdiction stated in article 6 (2) (d) which states: “A State Party may establish jurisdiction over any such offence when:

... (d) The offence is committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act;” ...” .

Republic of Colombia

“By virtue of article 6, paragraph 3, of the Convention, Colombia states that it establishes its jurisdiction in accordance with its domestic law in relation to paragraph 2 of the same article.”

Republika Korei

„Odnosnie do artykułu 6 ustęp 3 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, Republika Korei przedstawia następujące informacje na temat swojej jurysdykcji karnej. Zasady jurysdykcji karnej zawarte są w Rozdziale I Część I koreańskiego Kodeksu karnego. Postanowienia te mają następującą treść:

Artykuł 2 (przestępstwa krajowe)

Kodeks stosuje się do każdego, zarówno do obywatela Korei, jak i cudzoziemca, kto popełnia przestępstwo w granicach terytorium Republiki Korei.

Artykuł 3 (przestępstwa popełniane przez obywateli Korei poza terytorium Korei)

Kodeks stosuje się do osób narodowości koreańskiej, które popełniają przestępstwo poza granicami terytorium Republiki Korei.

Artykuł 4 (przestępstwa popełniane przez cudzoziemców na pokładzie koreańskiego statku, etc., poza terytorium Korei)

Kodeks stosuje się do cudzoziemców, którzy popełniają przestępstwo na pokładzie koreańskiego statku lub w koreańskim samolocie poza granicami terytorium Republiki Korei.

Artykuł 5 (przestępstwa popełniane przez cudzoziemców poza terytorium Korei)

Kodeks stosuje się do cudzoziemców, którzy popełniają, poza granicami terytorium Republiki Korei, którekolwiek z następujących przestępstw:

1. przestępstwa wobec państwa (dot. rewolt, powstań);
2. przestępstwa zdrady stanu;
3. przestępstwa wobec flagi państwowej;
4. przestępstwa wobec waluty;
5. przestępstwa wobec papierów wartościowych oraz znaczków pocztowych i skarbowych;
6. przestępstwa wymienione w artykułach od 225 do 230, w tym przestępstwa dotyczące dokumentów, oraz
7. przestępstwa wymienione w artykule 238, w tym dotyczące pieczęci.

Artykuł 6 (przestępstwa przeciwko Republice Korei i obywatelom koreańskim popełniane za granicą)

Kodeks stosuje się wobec cudzoziemców, którzy popełniają przestępstwo, inne niż wymienione w poprzednim artykule, przeciwko Republice Korei lub jej obywatelom poza granicami Republiki Korei, nawet jeżeli czyn ten nie stanowi tam przestępstwa albo nie podlega ściganiu lub wykonaniu kary zgodnie z *lex loci delictus*.

Artykuł 8 (postanowienia ogólne)

Postanowienia poprzednich artykułów stosuje się do przestępstw uregulowanych innymi przepisami prawa, chyba że przepisy te stanowią inaczej.”

Republic of Korea

“Pursuant to article 6, paragraph 3 of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, the Republic of Korea provides the following information on its criminal jurisdiction. Principles on the criminal jurisdiction are set out in the Chapter I of Part I of the Korean Penal Code. The provisions have the following wording:

Article 2 (Domestic Crimes)

This Code shall apply to anyone, whether Korean or alien, who commits a crime within the territorial boundary of the Republic of Korea.

Article 3 (Crimes by Koreans outside Korea)

This Code shall apply to a Korean national who commits a crime outside the territorial boundary of the Republic of Korea.

Article 4 (Crimes by Aliens on board Korean Vessel, etc., outside Korea)

This Code shall apply to an alien who commits a crime on board a Korean vessel or a Korean aircraft outside the territorial boundary of the Republic of Korea.

Article 5 (Crimes by Aliens outside Korea)

This Code shall apply to an alien who commits any of the following crimes outside the territorial boundary of the Republic of Korea:

1. Crimes concerning insurrection;
2. Crimes concerning treason;
3. Crimes concerning the national flag;
4. Crimes concerning currency;
5. Crimes concerning securities, postage and revenue stamps;
6. Crimes specified in articles 225 through 230 among crimes concerning documents; and
7. Crimes specified in article 238 among crimes concerning seal.

Article 6 (Foreign Crimes against the Republic of Korea and Koreans outside Korea)

This Code shall apply to an alien who commits a crime, other than those specified in the preceding article, against the Republic of Korea or its national outside the territorial boundary of the Republic of Korea, unless such act does not constitute a crime, or it is exempt from prosecution or execution of punishment under the *lex loci delictus*.

Article 8 (Application of General Provisions)

The provisions of the preceding articles shall also apply to such crimes as are provided by other statutes unless provided otherwise by such statutes.”

Republika Litewska

„... Parlament Republiki Litewskiej oświadcza, że Republika Litewska ustanawia jurysdykcję nad przestępstwami uregulowanymi w artykule 2 konwencji, we wszystkich przypadkach wymienionych w ustępie 2 artykułu 6 wspomnianej konwencji.”

Republika Łotewska

„Zgodnie z artykułem 6 ustęp 3 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 12 stycznia 1998 r., Republika Łotewska oświadcza, że ustanowiła jurysdykcję we wszystkich przypadkach wymienionych w artykule 6 ustęp 2.”

Malezja

„Zgodnie z artykułem 6 ustęp 3 konwencji, Rząd Malezji oświadcza, że ustanawia jurysdykcję zgodnie ze swoim prawem krajowym nad przestępstwami wymienionymi w artykule 2 konwencji, we wszystkich przypadkach uregulowanych w artykule 6 ustępy 1 i 2.”

Meksykańskie Stany Zjednoczone

„... zgodnie z artykułem 6 ustęp 3 konwencji, Meksyk wykonuje jurysdykcję nad przestępstwami zdefiniowanymi w konwencji, jeżeli:

- a) zostały popełnione przeciwko Meksykanom na terytorium innego Państwa-Strony, pod warunkiem że oskarżony przebywa w Meksyku i nie został oskarżony w państwie, w którym przestępstwo zostało popełnione. Jeżeli sytuacja ta dotyczy przestępstwa zdefiniowanego w konwencji, ale popełnionego na terytorium państwa niebędącego stroną konwencji, przestępstwo będzie również definiowane jako takie w miejscu, w którym zostało popełnione (artykuł 6 ustęp 2 litera a);
- b) zostały popełnione w meksykańskich ambasadach lub pomieszczeniach dyplomatycznych albo konsularnych (artykuł 6 ustęp 2 litera b);
- c) zostały popełnione za granicą, ale wywołują skutki lub domniemywa się, że wywołują skutki na narodowym terytorium (artykuł 6 ustęp 2 litera d).”

Republika Mołdowy

„Stosownie do artykułu 6 ustęp 3 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, Republika Mołdowy ustanawia swoją jurysdykcję nad przestępstwami wymienionymi w artykule 2 w przypadkach wskazanych w artykule 6 ustępy 1 i 2.”

Księstwo Monako

„Księstwo oświadcza, że zgodnie z postanowieniami artykułu 6 ustęp 3 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, ustanawia swoją jurysdykcję nad czynami uznanymi

Republic of Lithuania

“ ... the Seimas of the Republic of Lithuania declares that the Republic of Lithuania establishes the jurisdiction for the offences provided in article 2 of the Convention in all cases described in paragraph 2 of article 6 of the said Convention.”

Republic of Latvia

“In accordance with article 6, paragraph 3 of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, opened for signature at New York on the 12th day of January 1998, the Republic of Latvia declares that it has established jurisdiction in all cases listed in article 6, paragraph 2.”

Malaysia

“In accordance with article 6 (3) of the Convention, the Government of Malaysia declares that it has established jurisdiction in accordance with its domestic laws over the offences set forth in article 2 of the Convention in all the cases provided for in articles 6 (1) and 6 (2).”

United Mexican States

“... in accordance with article 6, paragraph 3, of the Convention, Mexico exercises jurisdiction over the offences defined in the Convention where:

- (a) They are committed against Mexicans in the territory of another State party, provided that the accused is in Mexico and has not been tried in the country in which the offence was committed. Where it is a question of offences defined in the Convention but committed in the territory of a non-party State, the offence shall also be defined as such in the place where it was committed (art. 6, para. 2 (a));
- (b) They are committed in Mexican embassies and on diplomatic or consular premises (art. 6, para. 2 (b));
- (c) They are committed abroad but produce effects or are claimed to produce effects in the national territory (art. 6, para. 2 (d).”

Republic of Moldova

“Pursuant to article 6, paragraph 3 of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, the Republic of Moldova establishes its jurisdiction over the offences set forth in article 2 in cases provided for in article 6, paragraphs 1 and 2.”

The Principality of Monaco

“The Principality declares that, in accordance with the provisions of article 6, paragraph 3, of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, it establishes its jurisdiction over the acts

za przestępstwa w znaczeniu artykułu 2 konwencji, w przypadkach wymienionych w artykule 6 ustępy 1 i 2 konwencji.”

Republika Paragwaju

„... na podstawie przepisów artykułu 6 ustęp 3 wymienionej wyżej konwencji, Republika Paragwaju ustanowiła własną jurysdykcję w zgodzie ze swoim prawem krajowym, w zakresie artykułu 6 ustęp 2 konwencji.”

Republika Portugalska

„Stosownie do artykułu 6 ustęp 3 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, Portugalia oświadcza, że zgodnie z artykułem 5 ustęp 1 litera a Kodeksu karnego, portugalskie sądy będą miały jurysdykcję nad przestępstwami terroryzmu i organizacji terrorystycznych wskazanymi odpowiednio w artykułach 300 i 301 tego kodeksu, gdziekolwiek zostaną one popełnione, co obejmuje również, w związku z wspomnianymi przestępstwami, przypadki wymienione w artykule 6 ustęp 2 konwencji.”

Federacja Rosyjska

„Federacja Rosyjska oświadcza, że zgodnie z artykułem 6 ustęp 3 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych (zwanej dalej „konwencją”) ustanawia swoją jurysdykcję nad przestępstwami określonymi w artykule 2 konwencji w przypadkach przewidzianych w artykule 6 ustępy 1 i 2 konwencji.”

Rumunia

„Zgodnie z artykułem 6 ustęp 3 konwencji, Rumunia oświadcza, że ustanawia swoją jurysdykcję nad przestępstwami wymienionymi w artykule 2, we wszystkich przypadkach przewidzianych w artykule 6 ustępy 1 i 2, stosownie do odpowiednich przepisów swojego ustawodawstwa krajowego.”

Republika Salwadoru

„W związku z artykułem 6 ustęp 3, Rząd Republiki Salwadoru notyfikuje, że ustanowił swoją jurysdykcję zgodnie ze swoim prawem wewnętrznym w odniesieniu do przestępstw popełnionych w sytuacjach i w przypadkach wymienionych w artykule 6 ustęp 2 konwencji;”

Republika Sudanu

„Republika Sudanu niniejszym oświadcza, że ustanowiła swoją jurysdykcję nad przestępstwami określonymi w artykule 2 konwencji, zgodnie z sytuacjami i warunkami określonymi w artykule 6 ustęp 2.”

Konfederacja Szwajcarska

„Stosownie do artykułu 6 ustęp 3 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, Szwajcaria ustanawia swoją jurysdykcję nad

recognized as offences within the meaning of article 2 of the Convention, in the cases set forth in article 6, paragraphs 1 and 2, of the Convention.”

Republic of Paraguay

“... by virtue of the provisions of article 6, paragraph 3, of the aforementioned Convention, the Republic of Paraguay has established its jurisdiction in accordance with its domestic legislation, under article 6, paragraph 2, of the Convention.”

Portuguese Republic

“Pursuant to article 6 (3) of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, Portugal declares that in accordance with article 5 (1) (a) of the Penal Code, Portuguese courts will have jurisdiction against the crimes of terrorism and of terrorist organisations, set forth respectively in article 300 and 301 of the same Code, wherever the place they have been committed, thus covering, in connection with the said crimes, the cases set forth in article 6 (2) of the Convention.”

Russian Federation

“The Russian Federation declares that in accordance with paragraph 3 of article 6 of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings (hereinafter - the Convention) it has established its jurisdiction over the offences set forth in article 2 of the Convention in cases envisaged in paragraphs 1 and 2 of article 6 of the Convention.”

Romania

“In accordance with article 6, paragraph 3 of the Convention, Romania declares that it has established its jurisdiction for the offenses set forth in article 2, in all cases stipulated by article 6, paragraphs 1 and 2, in conformity with relevant provisions of its domestic law.”

Republic of El Salvador

“With regard to article 6, paragraph 3, the Government of the Republic of El Salvador, gives notification that it has established its jurisdiction under its domestic law in respect of the offences committed in the situations and under the conditions mentioned in article 6, paragraph 2, of the Convention;”

Republic of the Sudan

“The Republic of the Sudan declares hereby that it has established its jurisdiction over crimes set out in article 2 of the Convention in accordance with situations and conditions as stipulated in article 6, paragraph 2.”

Swiss Confederation

“Pursuant to article 6, paragraph 3, of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, Switzerland establishes its jurisdiction

przestępstwami wymienionymi w artykule 2 we wszystkich przypadkach wskazanych w artykule 6 ustęp 2.”

Królestwo Szwecji

„Stosownie do artykułu 6 ustęp 3 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, Szwecja podaje poniższe informacje o szwedzkiej jurysdykcji karnej. Zasady szwedzkiej jurysdykcji karnej zostały wyrażone w Rozdziale 2 Sekcja 1—5 szwedzkiego Kodeksu karnego. Postanowienia te mają następującą treść:

Sekcja 1

Przestępstwa popełnione na terytorium Królestwa będą ścigane zgodnie ze szwedzkim prawem i przez szwedzki sąd. To samo stosuje się, jeżeli nie można ustalić, gdzie przestępstwo zostało popełnione, ale istnieją podstawy do domniemania, że zostało ono popełnione na terytorium Królestwa.

Sekcja 2

Przestępstwa popełnione poza terytorium Królestwa będą ścigane zgodnie ze szwedzkim prawem i przez szwedzki sąd, jeżeli zostały popełnione:

1. przez obywatela Szwecji albo cudzoziemca posiadającego miejsce stałego zamieszkania w Szwecji,
2. przez cudzoziemca nieposiadającego stałego miejsca zamieszkania w Szwecji, jeżeli, po popełnieniu przestępstwa, nabył obywatelstwo szwedzkie albo uzyskał prawo stałego pobytu na terytorium Królestwa, albo jeżeli jest obywatelem Danii, Finlandii, Islandii lub Norwegii i przebywa na terytorium Królestwa, albo
3. przez jakiegokolwiek innego cudzoziemca, jeżeli przebywa na terytorium Królestwa, a przestępstwo zgodnie ze szwedzkim prawem jest zagrożone karą pozbawienia wolności powyżej 6 miesięcy.

Ustępu pierwszego nie stosuje się, jeżeli czyn nie podlega odpowiedzialności karnej zgodnie z prawem miejsca, w którym został popełniony, albo jeżeli został popełniony w miejscu niepodlegającym jakiemukolwiek państwu i, zgodnie ze szwedzkim prawem, kara za jego popełnienie nie może być surowsza od grzywny.

W przypadkach wymienionych w tej sekcji, nie mogą zostać nałożone sankcje surowsze niż najbardziej surowa kara przewidziana za to przestępstwo zgodnie z prawem miejsca, w którym zostało ono popełnione.

Sekcja 3

Niezależnie od przypadków wymienionych w sekcji 2, przestępstwa popełnione poza terytorium Królestwa będą ścigane zgodnie ze szwedzkim prawem i przez szwedzki sąd:

1. jeżeli przestępstwo zostało popełnione na pokładzie szwedzkiego statku albo samolotu albo zostało popełnione w czasie wykonywania obowiązków przez oficera na służbie albo członka jego załogi,

over the offences set forth in article 2 in all the cases provided for in article 6, paragraph 2.”

Kingdom of Sweden

„Pursuant to article 6 (3) of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, Sweden provides the following information on Swedish criminal jurisdiction. Rules on Swedish criminal jurisdiction are laid down in Chapter 2 Section 1-5 in the Swedish Penal Code. The provisions have the following wording:

Section 1

Crimes committed in this Realm shall be adjudged in accordance with Swedish law and by a Swedish court. The same applies when it is uncertain where the crime was committed but grounds exist for assuming that it was committed within the Realm.

Section 2

Crimes committed outside the Realm shall be adjudged according to Swedish law and by a Swedish court when the crime has been committed:

1. by a Swedish citizen or an alien domiciled in Sweden,
2. by an alien not domiciled in Sweden who, after having committed the crime, has become a Swedish citizen or has acquired domicile in the Realm or who is a Danish, Finnish, Icelandic or Norwegian citizen and is present in the Realm, or
3. by any other alien, who is present in the Realm, and the crime under Swedish law can result in imprisonment for more than six months.

The first paragraph shall not apply if the act is not subject to criminal responsibility under the law of the place where it was committed or if it was committed within an area not belonging to any state and, under Swedish law, the punishment for the act cannot be more severe than a fine.

In cases mentioned in this Section, a sanction may not be imposed which is more severe than the most severe punishment provided for the crime under the law in the place where it was committed.

Section 3

Even in cases other than those listed in Section 2, crimes committed outside the Realm shall be adjudged according to Swedish law and by a Swedish court:

1. if the crime was committed on board a Swedish vessel or aircraft, or was committed in the course of duty by the officer in charge or by a member of its crew,

2. jeżeli przestępstwo zostało popełnione przez członka sił zbrojnych w miejscu, w którym stacjonował oddział sił zbrojnych albo zostało popełnione przez inną osobę w takim miejscu, a oddział stacjonował w tym miejscu w celu innym niż ćwiczenia,
3. jeżeli przestępstwo zostało popełnione w czasie wykonywania obowiązków poza terytorium Królestwa przez osobę zatrudnioną w kontyngencie zagranicznym szwedzkich sił zbrojnych,
- 3a. jeżeli przestępstwo zostało popełnione w czasie wykonywania obowiązków poza terytorium Królestwa przez policjanta, urzędnika celnego albo urzędnika zatrudnionego w straży ochrony wybrzeża, który wykonuje zadania zlecone zgodnie z porozumieniem międzynarodowym, które zostało ratyfikowane przez Szwecję,
4. jeżeli przestępstwo zostało popełnione przeciwko narodowi szwedzkiemu, szwedzkim władzom miejskim lub innym zgromadzeniom albo szwedzkim instytucjom publicznym,
5. jeżeli przestępstwo zostało popełnione w miejscu niepodlegającym jakimkolwiek państwu i było skierowane przeciwko obywatelowi Szwecji, szwedzkiemu stowarzyszeniu lub instytucji prywatnej albo przeciwko cudzoziemcowi posiadającemu miejsce stałego pobytu w Szwecji,
6. jeżeli przestępstwo stanowi przestępstwo piractwa powietrznego, akt sabotażu morskiego lub lotniczego, akt sabotażu na lotnisku, przestępstwo fałszowania pieniędzy, usiłowanie popełnienia takiego przestępstwa, przestępstwo przeciwko prawu międzynarodowemu, przestępstwo nielegalnego obrotu bronią chemiczną, przestępstwo nielegalnego obrotu minami albo składania fałszywych lub nierzetelnych wyjaśnień przed międzynarodowym sądem, albo
7. jeżeli za przestępstwo w szwedzkim prawie grozi co najmniej kara 4 lat pozbawienia wolności lub więcej.

Sekcja 3a

Poza przypadkami określonymi w sekcjach 1—3, przestępstwa będą ścigane zgodnie ze szwedzkim prawem przez szwedzki sąd w zgodzie z postanowieniami ustawy o międzynarodowej współpracy dotyczącej postępowania w sprawach karnych.

Sekcja 4

Przestępstwo jest uważane za popełnione, jeżeli czyn przestępczy został popełniony, jak również jeżeli przestępstwo zostało dokonane, albo jeżeli usiłowano jego dokonania, jeżeli zamierzone przestępstwo miało zostać dokonane.

Sekcja 5

Dochodzenie sądowe w sprawie przestępstwa popełnionego na terytorium Królestwa na pokładzie za-

2. if the crime was committed by a member of the armed force in an area in which a detachment of the armed forces was present, or if it was committed by some other person in such an area and the detachment was present for a purpose other than exercise,
3. if the crime was committed in the course of duty outside the Realm by a person employed in a foreign contingent of the Swedish armed forces,
- 3a. if the crime was committed in the course of duty outside the Realm by a policeman, custom officer or official employed at the coast guard, who performs boundless assignments according to an international agreement that Sweden has ratified,
4. if the crime committed was a crime against the Swedish nation, a Swedish municipal authority or other assembly, or against a Swedish public institution,
5. if the crime was committed in an area not belonging to any state and was directed against a Swedish citizen, a Swedish association or private institution, or against an alien domiciled in Sweden,
6. if the crime is hijacking, maritime or aircraft sabotage, airport sabotage, counterfeiting currency, an attempt to commit such crimes, a crime against international law, unlawful dealings with chemical weapons, unlawful dealings with mines or false or careless statement before an international court, or
7. if the least severe punishment prescribed for the crime in Swedish law is imprisonment for four years or more.

Section 3a

Besides the cases described in Sections 1—3, crimes shall be adjudged according to Swedish law by a Swedish court in accordance with the provisions of the Act on International Collaboration concerning Proceedings in Criminal matters.

Section 4

A crime is deemed to have been committed where the criminal act was perpetrated and also where the crime was completed or in the case of an attempt, where the intended crime would have been completed.

Section 5

Prosecution for a crime committed within the Realm on a foreign vessel or aircraft by an alien, who

granicznego statku albo samolotu przez cudzoziemca, który był oficerem na służbie albo członkiem jego załogi albo w jakikolwiek inny sposób podróżował nim, przeciwko innemu cudzoziemcowi albo zagranicznym interesom nie zostanie wszczęte bez upoważnienia Rządu albo osoby wyznaczonej przez Rząd:

1. na szwedzkim statku albo samolocie lub przez oficera na służbie albo członka jego załogi w czasie wykonywania obowiązków,
2. przez członka sił zbrojnych w miejscu, w którym stacjonował oddział sił zbrojnych,
3. w czasie wykonywania obowiązków poza terytorium Królestwa przez osobę zatrudnioną przez zagraniczny kontyngent szwedzkich sił zbrojnych,
4. w czasie wykonywania obowiązków poza terytorium Królestwa przez policjanta, urzędnika celnego albo urzędnika zatrudnionego przez straż ochrony wybrzeża, który wykonywał zadania zleczone zgodnie z porozumieniem międzynarodowym, które zostało ratyfikowane przez Szwecję,
5. w Danii, Finlandii, Islandii lub Norwegii lub na pokładzie statku albo samolotu w regularnej służbie komercyjnej pomiędzy miejscami znajdującymi się w Szwecji lub w jednym z wyżej wymienionych państw, albo
6. przez obywatela Szwecji, Danii, Finlandii, Islandii lub Norwegii przeciwko interesom szwedzkim."

Ukraina

"Ukraina wykonuje swoją jurysdykcję nad przestępstwami wskazanymi w artykule 2 konwencji w przypadkach podanych w artykule 6 ustęp 2 konwencji."

Wschodnia Republika Urugwaju

"Mając na względzie, z uwagi na artykuł 6 ustęp 3 konwencji, że władze Wschodniej Republiki Urugwaju wykonują jurysdykcję nad przestępstwami określonymi w artykule 2, do którego nawiązuje artykuł 6 ustęp 2. Uwzględniając artykuł 6 ustęp 2 litery a i b, jurysdykcja ta została ustanowiona w artykule 10 Kodeksu karnego (ustawa nr 9.155 z dnia 4 grudnia 1933 r.) i uwzględniając artykuł 6 ustęp 2 litera e — w artykule 4 Kodeksu aeronautycznego (rozporządzenie nr 14.305 z dnia 29 listopada 1974 r.)."

Republika Uzbekistanu

"Republika Uzbekistanu ustanowiła swoją jurysdykcję nad przestępstwami określonymi w artykule 2 pod wszystkimi warunkami wymienionymi w artykule 6 ustęp 2 konwencji."

Boliwariańska Republika Wenezueli

"Mając na względzie artykuł 6 ustęp 3 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, Boliwariańska Republika Wenezueli oświadcza, że ustanowiła jurysdykcję, zgodnie ze

was the officer in charge or member of its crew or otherwise travelled in it, against another alien or a foreign interest shall not be instituted without the authority of the Government or a person designated by the Government:

1. on a Swedish vessel or aircraft or by the officer in charge or some member of its crew in the course of duty,
2. by a member of the armed forces in an area in which a detachment of the armed forces was present,
3. in the course of duty outside the Realm by a person employed by a foreign contingent of the Swedish armed forces,
4. in the course of duty outside the Realm by a policeman, custom officer or official employed at the coast guard, who performs boundless assignments according to an international agreement that Sweden has ratified,
5. in Denmark, Finland, Iceland or Norway or on a vessel or aircraft in regular commerce between places situated in Sweden or one of the said states, or
6. by a Swedish, Danish, Finnish, Icelandic or Norwegian citizen against a Swedish interest."

Ukraine

"Ukraine exercises its jurisdiction over the offences set forth in article 2 of the Convention in cases provided for in paragraph 2 article 6 of the Convention."

Eastern Republic of Uruguay

"Notifies, by virtue of article 6, paragraph 3, of the Convention, that the authorities of the Eastern Republic of Uruguay exercise jurisdiction over the offences set forth in article 2, to which reference is made in article 6, paragraph 2. With regard to article 6, paragraph 2, subparagraphs (a) and (b), that jurisdiction is established in article 10 of the Penal Code (Act 9.155 of 4 December 1933) and, with regard to article 6, paragraph 2, subparagraph (e), in article 4 of the Aeronautical Code (Decree-Law 14.305 of 29 November 1974)."

Republic of Uzbekistan

"The Republic of Uzbekistan has established its jurisdiction over the crimes set out in article 2 under all the conditions stipulated in article 6, paragraph 2, of the Convention."

Bolivarian Republic of Venezuela

"The Bolivarian Republic of Venezuela, having regard for article 6, paragraph 3, of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, declares that it has established jurisdiction under its

swoim prawem wewnętrznym, nad przestępstwami popełnionymi w sytuacjach i warunkach wyrażonych w artykule 6 ustęp 2 konwencji.”

Republika Węgierska

„Rząd Republiki Węgierskiej oświadcza, że w związku z artykułem 6 ustęp 3 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, Republika Węgierska, stosownie do jej Kodeksu karnego, posiada jurysdykcję nad przestępstwami wymienionymi w artykule 2 konwencji w przypadkach podanych w artykule 6 ustępy 1 i 2 konwencji.”

Zjednoczone Emiraty Arabskie

„Rząd Zjednoczonych Emiratów Arabskich ustanowi swoją jurysdykcję nad przestępstwami stanowiącymi przypadki określone w artykule 6 ustęp 2 konwencji i powiadomi o wyniku Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych, zgodnie z ustępem 3 tego artykułu.”

Sprzeciw

Związek Australijski

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Islamską Republikę Pakistanu w momencie przystąpienia:

„Rząd Australii przeanalizował oświadczenie złożone przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu w momencie jego przystąpienia do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych z 1997 r. Rząd Australii uważa, że oświadczenie złożone przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu jest w rzeczywistości zastrzeżeniem mającym na celu jednostronne ograniczenie zakresu konwencji i w związku z tym jest sprzeczne z jej przedmiotem i celem, jakim jest zwalczanie terrorystycznych ataków bombowych niezależnie od tego, gdzie mają miejsce i kto ich dokonuje.

Ponadto, Rząd Australii uważa, że oświadczenie to jest sprzeczne z treścią artykułu 5 konwencji, zgodnie z którym Państwa-Strony zobowiązały się do „zastosowania wszelkich niezbędnych środków, obejmujących, jeżeli jest to stosowne, ustawodawstwo krajowe w celu zagwarantowania, że przestępstwa objęte niniejszą konwencją (...) nie będą w żadnych okolicznościach usprawiedliwione przez względy natury politycznej, filozoficznej, ideologicznej, rasowej, etnicznej, religijnej lub innego podobnego charakteru i będą karane w sposób odpowiadający ich poważnemu charakterowi.”

Rząd Australii przypomina, że zgodnie z artykułem 19 litera c Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, zastrzeżenie niezgodne z przedmiotem i celem traktatu jest niedozwolone.

Rząd Australii sprzeciwia się wymienionemu wyżej zastrzeżeniu złożonemu przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych.

domestic law over the offences committed in the situations and under the conditions envisaged in article 6, paragraph 2, of the Convention.”

Republic of Hungary

“The Government of the Republic of Hungary declares that, in relation to article 6, paragraph 3 of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, the Republic of Hungary, pursuant to its Criminal Code, has jurisdiction over the crimes set out in article 2 of the Convention in the cases provided for in article 6, paragraphs 1 and 2 of the Convention.”

United Arab Emirates

“The Government of the United Arab Emirates will determine its jurisdiction over the offences in the cases provided for in article 6, paragraph 2, of the Convention and will notify the Secretary-General of the United Nations to that effect in accordance with paragraph 3 of that article.”

Australia

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan upon accession:

“The Government of Australia has examined the Declaration made by the Government of Pakistan at the time of its accession to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings 1997. The Government of Australia considers the declaration made by Pakistan to be a reservation that seeks to limit the scope of the Convention on a unilateral basis and which is contrary to its object and purpose, namely the suppression of terrorist bombings, irrespective of where they take place and of who carries them out.

The Government of Australia further considers the Declaration to be contrary to the terms of article 5 of the Convention, according to which States Parties commit themselves to “adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention (...) are under no circumstances justifiable by considerations of apolitical, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature”.

The Government of Australia recalls that, according to article 19 (c) of the Vienna Convention on the Law of Treaties, a reservation incompatible with the object and purpose of the Convention shall not be permitted.

The Government of Australia objects to the aforesaid reservation made by the Government of Pakistan to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings. However, this objection shall not

Jednakże sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji w stosunkach między Austrią a Islamską Republiką Pakistanu.”

Republika Austrii

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Islamską Republikę Pakistanu w momencie przystąpienia:

„Rząd Austrii przeanalizował oświadczenie złożone przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu w momencie jego przystąpienia do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych.

Rząd Austrii uważa, że oświadczenie złożone przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu jest w rzeczywistości zastrzeżeniem mającym na celu jednostronne ograniczenie zakresu konwencji i w związku z tym jest sprzeczne z jej przedmiotem i celem, którym jest zwalczanie terrorystycznych ataków bombowych niezależnie od tego, gdzie mają miejsce i kto ich dokonuje.

Oświadczenie jest ponadto sprzeczne z treścią artykułu 5 konwencji, zgodnie z którym Państwa-Strony zobowiązały się do „zastosowania wszelkich niezbędnych środków, obejmujących, jeśli jest to stosowne, ustawodawstwo krajowe w celu zagwarantowania, że przestępstwa objęte niniejszą konwencją (...) nie będą w żadnych okolicznościach usprawiedliwione przez względy natury politycznej, filozoficznej, ideologicznej, rasowej, etnicznej, religijnej lub innego podobnego charakteru i będą karane w sposób odpowiadający ich poważnemu charakterowi.”

Rząd Austrii przypomina, że zgodnie ze zwyczajowym prawem międzynarodowym skodyfikowanym w Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, zastrzeżenie niezgodne z przedmiotem i celem traktatu jest niedozwolone.

We wspólnym interesie państw leży, aby traktaty, których zdecydowały się zostać stronami, były przestrzegane, jak również ich przedmiot i cel, przez wszystkie strony i aby państwa te były przygotowane do podjęcia wszelkich zmian ustawodawczych niezbędnych dla zapewnienia realizacji ich zobowiązań zgodnie z tymi traktatami.

W związku z tym, Rząd Austrii sprzeciwia się wymienionemu wyżej zastrzeżeniu złożonemu przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych.

Jednakże sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji w stosunkach między Austrią a Islamską Republiką Pakistanu.”

Królestwo Danii

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Islamską Republikę Pakistanu w momencie przystąpienia:

preclude the entry into force of the Convention between Australia and Pakistan.”

Republic of Austria

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan upon accession:

„The Government of Austria has examined the declaration made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan at the time of its accession to the International Convention for the suppression of terrorist bombings.

The Government of Austria considers that the declaration made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan is in fact a reservation that seeks to limit the scope of the Convention on a unilateral basis and is therefore contrary to its objective and purpose, which is the suppression of terrorist bombings, irrespective of where they take place and of who carries them out.

The declaration is furthermore contrary to the terms of article 5 of the Convention, according to which States Parties commit themselves to „adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention (...) are under no circumstance justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature.”

The Government of Austria recalls that according to customary international law as codified in the Vienna Convention on the Law of Treaties, a reservation incompatible with the object and purpose of a treaty shall not be permitted.

It is in the common interest of States that treaties to which they have chosen to become parties are respected as to their object and purpose, by all parties, and that States are prepared to undertake any legislative changes necessary to comply with their obligations under the treaties.

The Government of Austria therefore objects to the aforesaid reservation made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings.

This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between Austria and the Islamic Republic of Pakistan.”

Kingdom of Denmark

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan upon accession:

„Rząd Królestwa Danii uważa, że oświadczenie złożone przez Pakistan jest w rzeczywistości zastrzeżeniem mającym na celu jednostronne ograniczenie zakresu konwencji i w związku z tym jest sprzeczne z jej przedmiotem i celem, którym jest zwalczanie terrorystycznych ataków bombowych niezależnie od tego, gdzie mają miejsce i kto ich dokonuje.

Oświadczenie jest, ponadto, sprzeczne z treścią artykułu 5 konwencji, zgodnie z którym Państwa-Strony zobowiązały się do „zastosowania wszelkich niezbędnych środków, obejmujących, jeśli to stosowne, ustawodawstwo krajowe w celu zagwarantowania, że przestępstwa objęte niniejszą konwencją (...) nie będą w żadnych okolicznościach usprawiedliwione przez względy natury politycznej, filozoficznej, ideologicznej, rasowej, etnicznej, religijnej lub innego podobnego charakteru i będą karane w sposób odpowiadający ich poważnemu charakterowi.”

Rząd Królestwa Danii przypomina, że zgodnie z artykułem 19 litera c Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, zastrzeżenie niezgodne z przedmiotem i celem konwencji jest niedozwolone.

We wspólnym interesie państw leży, aby traktaty, których zdecydowały się zostać stronami, były przestrzegane, jak również ich przedmiot i cel, i aby państwa te były przygotowane do podjęcia wszelkich zmian ustawodawczych niezbędnych dla zapewnienia realizacji ich zobowiązań zgodnie z tymi traktatami.

W związku z tym, Rząd Królestwa Danii sprzeciwia się wymienionemu wyżej zastrzeżeniu złożonemu przez Rząd Pakistanu do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych. Jednakże sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji w stosunkach między Królestwem Danii a Pakistanem.”

Republika Finlandii

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Islamską Republikę Pakistanu w momencie przystąpienia:

„Rząd Finlandii dokładnie przeanalizował treść oświadczenia interpretacyjnego złożonego przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych.

W opinii Rządu Finlandii oświadczenie stało się zastrzeżeniem, gdyż jego celem jest jednostronne ograniczenie zakresu konwencji. Rząd Finlandii uważa również, że oświadczenie pozostaje w sprzeczności z przedmiotem i celem konwencji, jakim jest zwalczanie terrorystycznych ataków bombowych niezależnie od tego, gdzie mają miejsce i kto ich dokonuje.

Oświadczenie jest, ponadto, sprzeczne z treścią artykułu 5 konwencji, zgodnie z którym Państwa-Strony zobowiązały się do zastosowania niezbędnych środków w celu zagwarantowania, że przestępstwa objęte niniejszą konwencją nie będą w żadnych okolicznościach

„The Government of the Kingdom of Denmark considers that the declaration made by Pakistan is in fact a reservation that seeks to limit the scope of the Convention on a unilateral basis and is therefore contrary to its objective and purpose, which is the suppression of terrorist bombings, irrespective of where they take place and of who carries them out.

The declaration is furthermore contrary to the terms of article 5 of the Convention, according to which States Parties commit themselves to „adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention (...) are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature”.

The Government of the Kingdom of Denmark recalls that, according to article 19 c of the Vienna Convention on the law of treaties, a reservation incompatible with the object and purpose of the Convention shall not be permitted.

It is in the common interest of States that all parties respect treaties to which they have chosen to become party, as to their object and purpose, and that States are prepared to undertake any legislative changes necessary to comply with their obligations under the treaties.

The Government of the Kingdom of Denmark therefore objects to the aforesaid reservation made by the Government of Pakistan to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings. This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Kingdom of Denmark and Pakistan.”

Republic of Finland

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan upon accession:

„The Government of Finland has carefully examined the contents of the interpretative declaration made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings.

The Government of Finland is of the view that the declaration amounts to a reservation as its purpose is to unilaterally limit the scope of the Convention. The Government of Finland further considers the declaration to be in contradiction with the object and purpose of the Convention, namely the suppression of terrorist bombings wherever and by whomever carried out.

The declaration is, furthermore, contrary to the terms of article 5 of the Convention according to which State Parties commit themselves to adopt measures as may be necessary to ensure that criminal acts within the scope of the Convention are under no

usprawiedliwione przez względy natury politycznej, filozoficznej, ideologicznej, rasowej, etnicznej, religijnej lub innego podobnego charakteru i będą karane w sposób odpowiadający ich poważnemu charakterowi.

Rząd Finlandii pragnie przypomnieć, że, stosownie do zwyczajowego prawa międzynarodowego skodyfikowanego w Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, zastrzeżenie niezgodne z przedmiotem i celem konwencji jest niedozwolone.

We wspólnym interesie państw leży, aby traktaty, których zdecydowały się zostać stronami, były przestrzegane, jak również ich przedmiot i cel, i aby państwa te były przygotowane do podjęcia wszelkich zmian ustawodawczych niezbędnych dla zapewnienia realizacji ich zobowiązań zgodnie z tymi traktatami.

W związku z tym, Rząd Finlandii sprzeciwia się wymienionemu wyżej oświadczeniu interpretacyjnemu złożonemu przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu do konwencji.

Jednakże sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji w stosunkach między Islamską Republiką Pakistanu a Finlandią. Tym samym, konwencja zacznie obowiązywać między obydwojoma państwami bez odnośnienia przez Islamską Republikę Pakistanu korzyści wynikających z jej oświadczenia."

Republika Francuska

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Islamską Republikę Pakistanu w momencie przystąpienia:

"Rząd Republiki Francuskiej przeanalizował oświadczenie złożone przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu w momencie ratyfikacji Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych z dnia 15 grudnia 1997 r., zgodnie z którym „nic w niniejszej konwencji nie będzie miało zastosowania do walk, włączając w to walki zbrojne, mających na celu wykonywanie prawa do samostanowienia wszczętych zgodnie z zasadami prawa międzynarodowego przeciwko jakiegokolwiek obcej lub zagranicznej okupacji lub dominacji". Celem konwencji jest zwalczanie wszystkich terrorystycznych ataków bombowych, przy czym artykuł 5 konwencji stanowi, że „każde Państwo-Strona zastosuje wszelkie niezbędne środki (...) w celu zagwarantowania, że przestępstwa objęte niniejszą konwencją (...) nie będą w żadnych okolicznościach usprawiedliwione przez względy natury politycznej, filozoficznej, ideologicznej, rasowej, etnicznej, religijnej lub innego podobnego charakteru i będą karane w sposób odpowiadający ich poważnemu charakterowi". Rząd Republiki Francuskiej uważa, że powyższe oświadczenie stanowi zastrzeżenie, któremu się sprzeciwia."

Królestwo Hiszpanii

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Islamską Republikę Pakistanu w momencie przystąpienia:

"Rząd Królestwa Hiszpanii przeanalizował oświadczenie złożone przez Islamską Republikę Pakistanu złożone do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych (Nowy Jork,

circumstances if justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature.

The Government of Finland wishes to recall that, according to the customary international law as codified in the Vienna Convention on the Law of Treaties, a reservation incompatible with the object and purpose of the Convention shall not be permitted.

It is in the common interest of states that treaties to which they have chosen to become parties are respected as to their object and purpose and that states are prepared to undertake any legislative changes necessary to comply with their obligations under the treaties.

The Government of Finland therefore objects to the above-mentioned interpretative declaration made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan to the Convention.

This objection does not preclude the entry into force of the Convention between the Islamic Republic of Pakistan and Finland. The Convention will thus become operative between the two states without the Islamic Republic of Pakistan benefiting from its declaration."

French Republic

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan upon accession:

"The Government of the French Republic has considered the declaration made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan, in ratifying the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings of 15 December 1997, that „nothing in this Convention shall be applicable to struggles, including armed struggle, for the realization of self-determination launched against any alien or foreign occupation or domination, in accordance with international law". The aim of the Convention is to suppress all terrorist bombings, and article 5 states that „each State Party shall adopt such measures as may be necessary (...) to ensure that criminal acts within the scope of this Convention (...) are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature". The Government of the French Republic considers that the above declaration constitutes a reservation, to which it objects."

Kingdom of Spain

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan upon accession:

"The Government of the Kingdom of Spain has considered the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan in respect of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings

15 grudnia 1997 r.) w momencie ratyfikacji przez nią konwencji.

Rząd Królestwa Hiszpanii uważa, że oświadczenie stanowi w rzeczywistości zastrzeżenie, którego celem jest jednostronne ograniczenie zakresu konwencji. Jest to niezgodne z przedmiotem i celem konwencji, którym jest karanie za terrorystyczne ataki bombowe niezależnie od tego, przez kogo i gdzie mogłyby zostać dokonane.

W szczególności oświadczenie Rządu Islamskiej Republiki Pakistanu jest niezgodne z duchem artykułu 5 konwencji, który ustanawia obowiązek dla wszystkich Państw-Stron zastosowania „wszelkich niezbędnych środków, obejmujących, jeśli jest to stosowne, ustawodawstwo krajowe w celu zagwarantowania, że przestępstwa objęte niniejszą konwencją (...) nie będą w żadnych okolicznościach usprawiedliwione przez względy natury politycznej, filozoficznej, ideologicznej, rasowej, etnicznej, religijnej lub innego podobnego charakteru i będą karane w sposób odpowiadający ich poważnemu charakterowi.”

Rząd Królestwa Hiszpanii pragnie podkreślić, że, zgodnie ze zwyczajowym prawem międzynarodowym skodyfikowanym w Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów z 1969 r., zastrzeżenie, które jest niezgodne z przedmiotem i celem traktatu, jest niedozwolone.

Konsekwentnie, Rząd Królestwa Hiszpanii sprzeciwia się wymienionemu wyżej oświadczeniu złożonemu przez Islamską Republikę Pakistanu do Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu terrorystycznym atakom bombowym.

Jednakże sprzeciw ten nie powinien zapobiec wejściu w życie wymienionej konwencji w stosunkach między Królestwem Hiszpanii a Islamską Republiką Pakistanu.”

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Królestwo Belgii w momencie ratyfikacji:

„Rząd Królestwa Hiszpanii przeanalizował oświadczenie do artykułu 11 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, złożone przez Rząd Królestwa Belgii w momencie ratyfikacji tej konwencji.

Rząd Królestwa Hiszpanii uważa, że zastrzeżenie to jest niezgodne z przedmiotem i celem konwencji.

W szczególności, Rząd Królestwa Hiszpanii uważa, że zastrzeżenie Królestwa Belgii jest niezgodne z artykułem 5 konwencji, mocą którego Państwa-Strony podejmują działania w celu zastosowania wszelkich niezbędnych środków, obejmujących, jeśli jest to stosowne, ustawodawstwo krajowe w celu zagwarantowania, że przestępstwa objęte niniejszą konwencją nie będą w żadnych okolicznościach usprawiedliwione przez względy natury politycznej, filozoficznej, ideologicznej, rasowej, etnicznej, religijnej lub innego podobnego charakteru i będą karane w sposób odpowiadający ich poważnemu charakterowi.

(New York, 15 December 1997) at the time of its ratification of the Convention.

The Government of the Kingdom of Spain considers this declaration to constitute a de facto reservation the aim of which is to limit unilaterally the scope of the Convention. This is incompatible with the object and purpose of the Convention, which is the repression of terrorist bombings, by whomever and wherever they may be carried out.

In particular, the declaration by the Government of the Islamic Republic of Pakistan is incompatible with the spirit of article 5 of the Convention, which establishes the obligation for all States Parties to adopt „such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention (...) are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature.”

The Government of the Kingdom of Spain wishes to point out that, under customary international law, as codified in the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties, reservations that are incompatible with the object and purpose of treaties are not permitted.

Consequently, the Government of Spain objects to the aforementioned declaration by the Islamic Republic of Pakistan to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings.

This objection does not prevent the entry into force of the aforementioned Convention between the Kingdom of Spain and the Islamic Republic of Pakistan.”

With regard to the declaration made by the Kingdom of Belgium upon ratification:

„The Government of the Kingdom of Spain has examined the reservation made by the Government of the Kingdom of Belgium to article 11 of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings upon ratifying that Convention.

The Government of the Kingdom of Spain considers that this reservation is incompatible with the object and purpose of the Convention.

The Government of the Kingdom of Spain considers, in particular, that the reservation by Belgium is incompatible with article 5 of the Convention, whereby States parties undertake to adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of the Convention are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or others of similar nature.

Rząd Królestwa Hiszpanii przypomina, że zgodnie ze zwyczajowym prawem międzynarodowym, zawartym w artykule 19 litera c Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów z 1969 r., zastrzeżenia, które są niezgodne z przedmiotem i celem traktatu, są niedozwolone.

Zgodnie z tym, Rząd Królestwa Hiszpanii sprzeciwia się zastrzeżeniu złożonemu przez Rząd Królestwa Belgii do artykułu 11 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych.

Jednakże sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji w stosunkach między Królestwem Hiszpanii a Królestwem Belgii.”

Republika Indii

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Islamską Republikę Pakistanu w momencie przystąpienia:

„Rząd Republiki Indii przeanalizował oświadczenie złożone przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu w momencie jego przystąpienia do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych z 1997 r.

Rząd Republiki Indii uważa, że oświadczenie złożone przez Rząd Pakistanu jest w rzeczywistości zastrzeżeniem mającym na celu jednostronne ograniczenie zakresu konwencji i w związku z tym jest sprzeczne z jej przedmiotem i celem, którym jest zwalczanie terrorystycznych ataków bombowych niezależnie od tego, gdzie mają miejsce i kto ich dokonuje.

Ponadto, Rząd Indii uważa oświadczenie za pozostające w sprzeczności z treścią artykułu 5 konwencji, zgodnie z którym Państwa-Strony zobowiązały się do „zastosowania wszelkich niezbędnych środków, obejmujących, jeśli to stosowne, ustawodawstwo krajowe w celu zagwarantowania, że przestępstwa objęte niniejszą konwencją (...) nie będą w żadnych okolicznościach usprawiedliwione przez względy natury politycznej, filozoficznej, ideologicznej, rasowej, etnicznej, religijnej lub innego podobnego charakteru i będą karane w sposób odpowiadający ich poważnemu charakterowi.”

Rząd Indii uważa, że powyższe oświadczenie stanowi zastrzeżenie, które jest niezgodne z przedmiotem i celem Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych.

Rząd Indii przypomina, że zgodnie z artykułem 19 litera c Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, zastrzeżenie niezgodne z przedmiotem i celem konwencji jest niedozwolone.

W związku z tym, Rząd Indii sprzeciwia się wymienionemu wyżej zastrzeżeniu złożonemu przez Rząd Pakistanu do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych.

Jednakże sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji w stosunkach między Indiami a Pakistanem.”

The Government of the Kingdom of Spain recalls that, under the customary-law provision enshrined in article 19 (c) of the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties, reservations that are incompatible with the object and purpose of the treaty concerned are not permitted.

Accordingly, the Government of the Kingdom of Spain objects to the reservation made by the Government of the Kingdom of Belgium to article 11 of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings.

This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Kingdom of Spain and the Kingdom of Belgium.”

Republic of India

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan upon accession:

„The Government of the Republic of India have examined the Declaration made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan at the time of its accession to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings 1997.

The Government of the Republic of India consider that the Declaration made by Pakistan is, in fact, a reservation that seeks to limit the scope of the Convention on a unilateral basis and it is, therefore, incompatible with the object and purpose of the Convention which is the suppression of terrorist bombings, irrespective of where they take place and who carries them out.

The Government of India consider the Declaration to be, furthermore, contrary to the terms of article 5 of the Convention, according to which States Parties commit themselves to „adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention (...) are under no circumstances justifiable by considerations of their political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature.”

The Government of India consider that the above Declaration constitutes a reservation which is incompatible with the object and purpose of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings.

The Government of India recall that, according to article 19 (c) of the Vienna Convention on the Law of Treaties, a reservation incompatible with the object and purpose of the Convention shall not be permitted.

The Government of India therefore object to the aforesaid reservation made by the Government of Pakistan to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings.

This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between India and Pakistan.”

Irlandia

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Islamską Republikę Pakistanu w momencie przystąpienia:

„Rząd Irlandii przeanalizował oświadczenie złożone przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu w momencie przystąpienia do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, zgodnie z którym Islamska Republika Pakistanu uważa, że nic w niniejszej konwencji nie będzie miało zastosowania do walk, włączając w to walki zbrojne, mających na celu wykonywanie prawa do samostanowienia wszczętych zgodnie z zasadami prawa międzynarodowego przeciwko jakiegokolwiek obcej lub zagranicznej okupacji lub dominacji.

Zdaniem Rządu Irlandii oświadczenie to stanowi zastrzeżenie mające na celu jednostronne ograniczenie zakresu konwencji. Rząd Irlandii jest także zdania, że zastrzeżenie to jest sprzeczne z przedmiotem i celem konwencji, którym jest zwalczanie terrorystycznych ataków bombowych, gdziekolwiek i przez kogokolwiek są dokonywane.

Ponadto Rząd Irlandii uważa, że oświadczenie jest sprzeczne z treścią artykułu 5 konwencji, zgodnie z którym Państwa-Strony zobowiązały się do zastosowania wszelkich niezbędnych środków, obejmujących, jeśli to stosowne, ustawodawstwo krajowe w celu zagwarantowania, że przestępstwa objęte niniejszą konwencją nie będą w żadnych okolicznościach usprawiedliwione przez względy natury politycznej, filozoficznej, ideologicznej, rasowej, etnicznej, religijnej lub innego podobnego charakteru i będą karane w sposób odpowiadający ich poważnemu charakterowi.

Rząd Irlandii przypomina, że zgodnie z międzynarodowym prawem zwyczajowym skodyfikowanym w Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, zastrzeżenia niezgodne z przedmiotem i celem konwencji są niedozwolone. We wspólnym interesie państw leży, aby traktaty, których zdecydowały się zostać stronami, były przestrzegane, jak również ich przedmiot i cel, i aby państwa te były przygotowane do podjęcia wszelkich zmian ustawodawczych niezbędnych dla zapewnienia realizacji ich zobowiązań zgodnie z tymi traktatami.

W związku z tym, Rząd Irlandii sprzeciwia się wymienionemu wyżej zastrzeżeniu złożonemu przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych. Sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji między Irlandią a Islamską Republiką Pakistanu. Konwencja wejdzie w życie między Irlandią a Islamską Republiką Pakistanu bez odnoszenia przez Islamską Republikę Pakistanu korzyści z jego zastrzeżenia.”

Państwo Izrael

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Islamską Republikę Pakistanu w momencie przystąpienia:

„Rząd Państwa Izrael uważa, że oświadczenie jest, w rzeczywistości, zastrzeżeniem niezgodnym z przed-

Ireland

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan upon accession:

„The Government of Ireland have examined the declaration made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan upon accession to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings according to which the Islamic Republic of Pakistan considers that nothing in this Convention shall be applicable to struggles, including armed struggles, for the realisation of the right of self-determination launched against any alien or foreign occupation or domination.

The Government of Ireland are of the view that this declaration amounts to a reservation as its purpose is to unilaterally limit the scope of the Convention. The Government of Ireland are also of the view that this reservation is contrary to the object and purpose of the Convention, namely suppressing terrorist bombings, wherever and by whomever carried out.

The Government of Ireland further consider the declaration to be contrary to the terms of article 5 of the Convention, according to which States Parties commit themselves to adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature.

The Government of Ireland recall that, according to customary international law as codified in the Vienna Convention on the Law of Treaties, reservations that are incompatible with the object and purpose of a convention are not permissible. It is in the common interest of States that treaties to which they have chosen to become party are respected as to their object and purpose and that States are prepared to undertake any legislative changes necessary to comply with their obligations under these treaties.

The Government of Ireland therefore object to the aforesaid reservation made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings. This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between Ireland and the Islamic Republic of Pakistan. The Convention enters into force between Ireland and the Islamic Republic of Pakistan, without the Islamic Republic of Pakistan benefiting from its reservation.”

State of Israel

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan upon accession:

„The Government of the State of Israel considers that declaration to be, in fact, a reservation incompat-

miotem i celem konwencji wyrażonym w jej artykule 5.

Rząd Państwa Izrael przypomina, że, zgodnie z artykułem 19 litera c Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, zastrzeżenie niezgodne z przedmiotem i celem konwencji jest niedozwolone.

W związku z tym, Rząd Państwa Izrael sprzeciwia się wymienionemu wyżej zastrzeżeniu złożonemu przez Rząd Pakistanu.”

Japonia

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Islamską Republikę Pakistanu w momencie przystąpienia:

„... [Stołe Przedstawicielstwo Japonii] ma zaszczyt przedstawić, w imieniu Rządu Japonii, następujące oświadczenie.

W momencie przekazania depozytariuszowi swego dokumentu przystąpienia Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu złożył oświadczenie w następującym brzmieniu:

„Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu oświadcza, że nic w niniejszej konwencji nie będzie miało zastosowania do walk, włączając w to walki zbrojne, mających na celu wykonywanie prawa do samostanowienia wszczętych zgodnie z zasadami prawa międzynarodowego przeciwko jakiegokolwiek obcej lub zagranicznej okupacji lub dominacji. Taka interpretacja jest zgodna z artykułem 53 Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów z 1969 r., który postanawia, że porozumienie lub traktat zawarty w sprzeczności z istniejącą normą *ius cogens* lub imperatywną normą prawa międzynarodowego jest nieważny i z tym, że prawo do samostanowienia zostało powszechnie uznane za normę *ius cogens*.”

W związku z tym, Rząd Japonii zwraca uwagę na postanowienia artykułu 5 konwencji, zgodnie z którym każde z Państw-Stron zastosuje wszelkie niezbędne środki, obejmujące, jeśli jest to stosowne, ustawodawstwo krajowe w celu zagwarantowania, że przestępstwa objęte niniejszą konwencją, w szczególności jeśli są zamierzone lub obliczone na wzbudzenie strachu u ogółu społeczeństwa, grupy osób lub pojedynczych osób, nie będą w żadnych okolicznościach usprawiedliwione przez względy natury politycznej, filozoficznej, ideologicznej, rasowej, etnicznej, religijnej lub innego podobnego charakteru i będą karane w sposób odpowiadający ich poważnemu charakterowi.

Rząd Japonii uważa, że oświadczenie złożone przez Islamską Republikę Pakistanu ma na celu wyłączenie z zakresu konwencji walk, włączając w to walki zbrojne, odnoszących się do wykonywania prawa do samostanowienia wszczętych przeciwko jakiegokolwiek obcej lub zagranicznej okupacji lub dominacji oraz że oświadczenie to stanowi zastrzeżenie, które jest niezgodne z przedmiotem i celem konwencji.

W związku z tym, Rząd Japonii sprzeciwia się wyżej wymienionemu zastrzeżeniu złożonemu przez Islamską Republikę Pakistanu.”

tible with the object and purpose of the Convention, as expressed in article 5 thereof.

The Government of the State of Israel recalls that, according to article 19 (c) of the Vienna Convention on the Law of Treaties, a reservation incompatible with the object and purpose of the Convention shall not be permitted.

The Government of the State of Israel therefore objects to the aforesaid reservation made by the Government of Pakistan.”

Japan

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan upon accession:

„... [The Permanent Mission of Japan] has the honour to make the following declaration on behalf of the Government of Japan.

When depositing its Instrument of Accession, the Government of the Islamic Republic of Pakistan made a declaration which reads as follows:

„The Government of the Islamic Republic of Pakistan declares that nothing in this Convention shall be applicable to struggles, including armed struggle, for the realization of right of self-determination launched against any alien or foreign occupation or domination, in accordance with the rules of international law. This interpretation is consistent with article 53 of the Vienna Convention on the Law of Treaties 1969 which provides that an agreement or treaty concluded in conflict with an existing jus cogens or preemptory norm of international law is void and, the right of self-determination is universally recognized as a jus cogens.”

In this connection, the Government of Japan draws attention to the provisions of article 5 of the Convention, according to which each State Party shall adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention, in particular where they are intended or calculated to provoke a state of terror in the general public or in a group of persons or particular persons, are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature.

The Government of Japan considers that the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan seeks to exclude struggles, including armed struggle, for the realization of right of self-determination launched against any alien or foreign occupation or domination from the application of the Convention and that such declaration constitutes a reservation which is incompatible with the object and purpose of the Convention.

The Government of Japan therefore objects to the aforementioned reservation made by the Islamic Republic of Pakistan.”

Kanada

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Islamską Republikę Pakistanu w momencie przystąpienia:

„Rząd Kanady przeanalizował oświadczenie złożone przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu w momencie jego przystąpienia do konwencji i uważa, że oświadczenie to jest w rzeczywistości zastrzeżeniem mającym na celu jednostronne ograniczenie zakresu konwencji i w związku z tym jest sprzeczne z jej przedmiotem i celem, którym jest zwalczanie terrorystycznych ataków bombowych niezależnie od tego, gdzie mają miejsce i kto ich dokonuje.

Ponadto, Rząd Kanady uważa, że oświadczenie jest sprzeczne z treścią artykułu 5 konwencji, zgodnie z którym Państwa-Strony zobowiązały się do „zastosowania wszelkich niezbędnych środków, obejmujących, jeśli to stosowne, ustawodawstwo krajowe w celu zagwarantowania, że przestępstwa objęte niniejszą konwencją (...) nie będą w żadnych okolicznościach usprawiedliwione przez względy natury politycznej, filozoficznej, ideologicznej, rasowej, etnicznej, religijnej lub podobnego charakteru i będą karane w sposób odpowiadający ich poważnemu charakterowi.”

Rząd Kanady uważa, że powyższe oświadczenie stanowi zastrzeżenie niezgodne z przedmiotem i celem Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych.

Rząd Kanady przypomina, że zgodnie z artykułem 19 litera c Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, zastrzeżenie niezgodne z przedmiotem i celem traktatu jest niedozwolone.

We wspólnym interesie państw leży, aby traktaty, których zdecydowały się zostać stronami, były przestrzegane, jak również ich przedmiot i cel, przez wszystkie strony i aby państwa te były przygotowane do podjęcia wszelkich zmian ustawodawczych niezbędnych dla zapewnienia realizacji ich zobowiązań zgodnie z tymi traktatami.

W związku z tym, Rząd Kanady sprzeciwia się wymionemu wyżej zastrzeżeniu złożonemu przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych.

Jednakże sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji w stosunkach między Kanadą a Pakistanem.”

W odniesieniu do zastrzeżenia złożonego przez Królestwo Belgii w momencie przystąpienia:

„Rząd Kanady uważa, że zastrzeżenie jest sprzeczne z treścią artykułu 5 konwencji, zgodnie z którym Państwa-Strony zobowiązały się do „... zastosowania wszelkich niezbędnych środków, obejmujących, jeśli jest to stosowne, ustawodawstwo krajowe w celu za-

Canada

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan upon accession:

„The Government of Canada has examined the Declaration made by Pakistan at the time of its accession to the Convention and considers that the Declaration is, in fact, a reservation that seeks to limit the scope of the Convention on a unilateral basis and is contrary to the object and purpose of the Convention which is the suppression of terrorist bombings, irrespective of where they take place and who carries them out.

The Government of Canada considers the Declaration to be, furthermore, contrary to the terms of article 5 of the Convention, according to which States Parties commit themselves to „adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention (...) are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature.”

The Government of Canada considers that the above Declaration constitutes a reservation which is incompatible with the object and purpose of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings.

The Government of Canada recalls that, according to article 19 (c) of the Vienna Convention on the Law of Treaties, a reservation incompatible with the object and purpose of the Convention shall not be permitted.

It is in the common interest of States that treaties to which they have chosen to become party are respected, as to their object and purpose, by all parties and that States are prepared to undertake any legislative changes necessary to comply with their obligations under the treaties.

The Government of Canada therefore objects to the aforesaid reservation made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings.

This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between Canada and Pakistan.”

With regard to the declaration made by the Kingdom of Belgium upon accession:

„The Government of Canada considers the Reservation to be contrary to the terms of article 5 of the Convention, according to which States Parties commit themselves to „... adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic le-

gwarantowania, że przestępstwa objęte niniejszą konwencją nie będą w żadnych okolicznościach usprawiedliwione przez względy natury politycznej, filozoficznej, ideologicznej, rasowej, etnicznej, religijnej lub podobnego charakteru i będą karane w sposób odpowiadający ich poważnemu charakterowi”.

Ponadto, Rząd Kanady sprzeciwia się zastrzeżeniu złożonemu w związku z artykułem 2 przez Rząd Królestwa Belgii podczas ratyfikacji Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, które uważa za sprzeczne z przedmiotem i celem konwencji. Jednakże sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji między Kanadą a Belgią.

Rząd Kanady odnotowuje, że zgodnie z zasadami międzynarodowego prawa traktatów odzwierciedlonymi w artykule 19 litera c Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, zastrzeżenie, które jest niezgodne z przedmiotem i celem traktatu, jest niedozwolone.”

Republika Mołdowy

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Islamską Republikę Pakistanu w momencie przystąpienia:

„Rząd Republiki Mołdowy przeanalizował oświadczenie złożone przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu w momencie jego przystąpienia do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych z 1997 r.

Rząd Republiki Mołdowy uważa, że oświadczenie jest w rzeczywistości zastrzeżeniem mającym na celu jednostronne ograniczenie konwencji i w związku z tym jest sprzeczne z jej przedmiotem i celem, którym jest zwalczanie terrorystycznych ataków bombowych niezależnie od tego, gdzie mają miejsce i kto ich dokonuje.

Oświadczenie jest, ponadto, sprzeczne z treścią artykułu 5 konwencji, zgodnie z którym Państwa-Strony zobowiązały się do „zastosowania wszelkich niezbędnych środków, obejmujących, jeśli jest to stosowne, ustawodawstwo krajowe w celu zagwarantowania, że przestępstwa objęte niniejszą konwencją (...) nie będą w żadnych okolicznościach usprawiedliwione przez względy natury politycznej, filozoficznej, ideologicznej, rasowej, etnicznej, religijnej lub innego podobnego charakteru i będą karane w sposób odpowiadający ich poważnemu charakterowi.”

Rząd Republiki Mołdowy przypomina, że zgodnie z artykułem 19 litera c Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, zastrzeżenie niezgodne z przedmiotem i celem konwencji jest niedozwolone. We wspólnym interesie państw leży, aby traktaty, których zdecydowały się zostać stronami, były przestrzegane, jak również ich przedmiot i cel, przez wszystkie strony i aby państwa te były przygotowane do podjęcia wszelkich zmian ustawodawczych niezbędnych dla zapewnienia realizacji ich zobowiązań zgodnie z tymi traktatami.

gislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature”.

The Government of Canada therefore objects to the Reservation relating to article 2 made by the Government of Belgium upon ratification of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings which it considers as contrary to the object and purpose of the Convention. This objection does not, however, preclude the entry into force of the Convention between Canada and Belgium.

The Government of Canada notes that, under established principles of international treaty law, as reflected in article 19 (c) of the Vienna Convention on the Law of Treaties, a reservation that is incompatible with the object and purpose of the treaty shall not be permitted.”

Republic of Moldova

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan upon accession:

„The Government of the Republic of Moldova has examined the declaration made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan at the time of its accession to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings 1997.

The Government of the Republic of Moldova considers that the declaration is, in fact, a reservation that seeks to limit the scope of the Convention on a unilateral basis and is therefore contrary to its object and purpose, namely the suppression of terrorist bombings, irrespective of where they take place and of who carries them out.

The declaration is furthermore contrary to the terms of article 5 of the Convention, according to which States Parties commit themselves to „adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention (...) are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature”.

The Government of the Republic of Moldova recalls that, according to article 19 (c) of the Vienna Convention on the Law of Treaties, a reservation incompatible with the object and purpose of the Convention shall not be permitted. It is in the common interest of States that treaties to which they have chosen to become parties are respected as to their object and purpose, by all parties, and that States are prepared to undertake any legislative changes necessary to comply with their obligations under the treaties.

W związku z tym, Rząd Republiki Mołdowy sprzeciwia się wymienionemu wyżej zastrzeżeniu złożonemu przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych. Jednakże sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji w stosunkach między Republiką Mołdowy a Islamską Republiką Pakistanu. Konwencja wejdzie w życie w całości pomiędzy obydwojema państwami bez odnoszenia przez Pakistan korzyści z jego zastrzeżenia.”

Królestwo Niderlandów

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Islamską Republikę Pakistanu w momencie przystąpienia:

„Rząd Królestwa Niderlandów przeanalizował oświadczenie złożone przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu w momencie jego przystąpienia do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych.

Rząd Królestwa Niderlandów uważa, że oświadczenie złożone przez Pakistan jest w rzeczywistości zastrzeżeniem mającym na celu jednostronne ograniczenie i w związku z tym jest sprzeczne z jej przedmiotem i celem, którym jest zwalczanie terrorystycznych ataków bombowych niezależnie od tego, gdzie mają miejsce i kto ich dokonuje.

Oświadczenie jest, ponadto, sprzeczne z treścią artykułu 5 konwencji, zgodnie z którym Państwa-Strony zobowiązały się do „zastosowania wszelkich niezbędnych środków, obejmujących, jeśli jest to stosowne, ustawodawstwo krajowe w celu zagwarantowania, że przestępstwa objęte niniejszą konwencją nie będą w żadnych okolicznościach usprawiedliwione przez względy natury politycznej, filozoficznej, ideologicznej, rasowej, etnicznej, religijnej lub innego podobnego charakteru i będą karane w sposób odpowiadający ich poważnemu charakterowi.”

Rząd Królestwa Niderlandów przypomina, że zgodnie z artykułem 19 litera c Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, zastrzeżenie niezgodne z przedmiotem i celem konwencji jest niedozwolone.

We wspólnym interesie państw leży, aby traktaty, których zdecydowały się zostać stronami, były przestrzegane, jak również ich przedmiot i cel, przez wszystkie strony i aby państwa te były przygotowane do podjęcia wszelkich zmian ustawodawczych niezbędnych dla zapewnienia realizacji ich zobowiązań zgodnie z tymi traktatami.

W związku z tym, Rząd Królestwa Niderlandów sprzeciwia się wymienionemu wyżej zastrzeżeniu złożonemu przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych. Jednakże sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji w stosunkach między Królestwem Niderlandów a Islamską Republiką Pakistanu.”

The Government of the Republic of Moldova therefore objects to the aforesaid reservation made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings. This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Republic of Moldova and the Islamic Republic of Pakistan. The Convention enters into force in its entirety between the two States, without Pakistan benefiting from its reservation.”

Kingdom of the Netherlands

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan upon accession:

„The Government of the Kingdom of the Netherlands has examined the declaration made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan at the time of its accession to the International Convention for the suppression of terrorist bombings.

The Government of the Kingdom of the Netherlands considers that the declaration made by Pakistan is in fact a reservation that seeks to limit the scope of the Convention on a unilateral basis and is therefore contrary to its object and purpose, which is the suppression of terrorist bombings, irrespective of where they take place and of who carries them out.

The declaration is furthermore contrary to the terms of article 5 of the Convention, according to which States Parties commit themselves to „adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature”.

The Government of the Kingdom of the Netherlands recalls that, according to article 19 (c) the Vienna Convention on the law of treaties, a reservation incompatible with the object and purpose of the Convention shall not be permitted.

It is in the common interest of States that treaties to which they have chosen to become party are respected, as to their object and purpose, by all parties and that States are prepared to undertake any legislative changes necessary to comply with their obligations under the treaties.

The Government of the Kingdom of the Netherlands therefore objects to the aforesaid reservation made by the Government of Pakistan to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings. This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Kingdom of the Netherlands and Pakistan.”

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Malezję w momencie przystąpienia:

„Rząd Królestwa Niderlandów przeanalizował oświadczenie złożone przez Rząd Malezji w momencie jej przystąpienia do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych.

Rząd Królestwa Niderlandów uważa, że interpretując i stosując artykuł 8 konwencji odnośnie do prawa krajowego Malezji, Rząd Malezji przedstawia ogólne i niesprecyzowane zastrzeżenie, co powoduje, że niemożliwe jest określenie, w jakim kierunku Rząd Malezji chce wprowadzić zmiany do zobowiązań wynikających z konwencji. W związku z tym, Rząd Królestwa Niderlandów uważa, że zastrzeżenie sformułowane w ten sposób prawdopodobnie przyczynia się do podważenia podstaw międzynarodowego prawa traktatów.

Z tego powodu, Rząd Królestwa Niderlandów sprzeciwia się temu oświadczeniu, które uważa za zastrzeżenie niezgodne z przedmiotem i celem konwencji.

Sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji między Królestwem Niderlandów a Malezją”.

Republika Federalna Niemiec

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Islamską Republikę Pakistanu w momencie przystąpienia:

„Rząd Republiki Federalnej Niemiec przeanalizował „oświadczenie” do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych złożone przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu w momencie jego przystąpienia do konwencji.

Rząd Republiki Federalnej Niemiec uważa, że oświadczenie złożone przez Rząd Pakistanu jest w rzeczywistości zastrzeżeniem mającym na celu jednostronne ograniczenie zakresu konwencji i w związku z tym jest sprzeczne z jej przedmiotem i celem, którym jest zwalczanie terrorystycznych ataków bombowych niezależnie od tego, gdzie mają miejsce i kto ich dokonuje.

Oświadczenie jest, ponadto, sprzeczne z treścią artykułu 5 konwencji, zgodnie z którym Państwa-Strony zobowiązały się do „zastosowania wszelkich niezbędnych środków, obejmujących, jeśli jest to stosowne, ustawodawstwo krajowe w celu zagwarantowania, że przestępstwa objęte niniejszą konwencją, w szczególności jeśli są zamierzone lub obliczone na wzbudzenie strachu u ogółu społeczeństwa, grupy osób lub pojedynczych osób, nie będą w żadnych okolicznościach usprawiedliwione przez względy natury politycznej, filozoficznej, ideologicznej, rasowej, etnicznej, religijnej lub innego podobnego charakteru i będą karane w sposób odpowiadający ich poważnemu charakterowi.”

With regard to the declaration made by Malaysia upon accession:

„The Government of the Kingdom of the Netherlands has examined the declaration relating to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings made by the Government of Malaysia at the time of its accession to the Convention.

The Government of the Kingdom of the Netherlands considers that in making the interpretation and application of article 8 of the Convention subject to the national legislation of Malaysia, the Government of Malaysia is formulating a general and indefinite reservation that makes it impossible to identify the changes to the obligations arising from the Convention that it is intended to introduce. The Government of the Kingdom of the Netherlands therefore considers that a reservation formulated in this way is likely to contribute to undermining the basis of international treaty law.

For these reasons, the Government of the Kingdom of the Netherlands hereby objects to this declaration which it considers to be a reservation that is incompatible with the object and purpose of the Convention.

This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Kingdom of the Netherlands and Malaysia.”

Federal Republic of Germany

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan upon accession:

„The Government of the Federal Republic of Germany has examined the „declaration” to the International Convention of the Suppression of Terrorist Bombings made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan at the time of its accession to the Convention.

The Government of the Federal Republic of Germany considers that the declaration made by Pakistan is in fact a reservation that seeks to limit the scope of the Convention on a unilateral basis and is therefore contrary to its objective and purpose, which is the suppression of terrorist bombings, irrespective of where they take place and of who carries them out.

The declaration is furthermore contrary to the terms of article 5 of the Convention, according to which States Parties commit themselves to „adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention, in particular where they are intended or calculated to provoke a state of terror in the general public or in a group of persons or particular persons, are under no circumstances justifiable by considerations of political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature.”

W związku z tym, Rząd Republiki Federalnej Niemiec sprzeciwia się wymienionemu wyżej zastrzeżeniu złożonemu przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych.

Jednakże sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji w stosunkach między Republiką Federalną Niemiec a Islamską Republiką Pakistanu.”

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Malesję w momencie przystąpienia:

„Rząd Republiki Federalnej Niemiec przeanalizował oświadczenie złożone do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych przez Rząd Malesji w momencie jej przystąpienia do konwencji.

Rząd Republiki Federalnej Niemiec uważa, że interpretując i stosując artykuł 8 konwencji odnośnie do prawa krajowego Malesji, Rząd Malesji przedstawia ogólne i niesprecyzowane zastrzeżenie, co powoduje, że niemożliwe jest jasne określenie, w jakim kierunku Rząd Malesji chce wprowadzić zmiany do zobowiązań wynikających z konwencji.

W związku z tym, Rząd Republiki Federalnej Niemiec sprzeciwia się temu oświadczeniu, które uważa za zastrzeżenie niezgodne z przedmiotem i celem konwencji.

Jednakże sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji w stosunkach między Republiką Federalną Niemiec a Malesją.”

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Królestwo Belgii w momencie ratyfikacji:

„Rząd Republiki Federalnej Niemiec przeanalizował uważnie zastrzeżenie złożone przez Rząd Królestwa Belgii w momencie ratyfikacji do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych odnoszące się do jej artykułu 11. Zgodnie z tym zastrzeżeniem, Rząd Królestwa Belgii oświadcza, że zastrzega sobie prawo odmowy ekstradycji lub wzajemnej pomocy prawnej w odniesieniu do każdego przestępstwa, które jest uważane za popełnione z powodów politycznych. Zdaniem Rządu Republiki Federalnej Niemiec zastrzeżenie to ma na celu ograniczenie wykonywania zakresu konwencji, w ten sposób będąc niezgodne z przedmiotem i celem konwencji.

W związku z tym, Rząd Republiki Federalnej Niemiec sprzeciwia się wyżej wymienionemu zastrzeżeniu złożonemu przez Rząd Królestwa Belgii do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych.

Jednakże sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji w stosunkach między Republiką Federalną Niemiec a Królestwem Belgii.”

The Government of the Federal Republic of Germany therefore objects to the aforesaid reservation made by the Government of Pakistan to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings.

This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Federal Republic of Germany and Pakistan.”

With regard to the declaration made by Malaysia upon accession:

„The Government of the Federal Republic of Germany has examined the declaration relating to the Convention for the suppression of terrorist bombings made by the Government of Malaysia at the time of its accession to the Convention.

The Government of the Federal Republic of Germany considers that in making the interpretation and application of article 8 of the Convention subject to the national legislation of Malaysia, the Government of Malaysia introduces a general and indefinite reservation that makes it impossible to clearly identify in which way the Government of Malaysia intends to change the obligations arising from the Convention.

Therefore the Government of the Federal Republic of Germany hereby objects to this declaration which is considered to be a reservation that is incompatible with the object and purpose of the Convention.

This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Federal Republic of Germany and Malaysia.”

With regard to the declaration made by the Kingdom of Belgium upon ratification:

„The Government of the Federal Republic of Germany has carefully examined the reservation made by the Government of the Kingdom of Belgium upon ratification of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings with respect to its article 11. With this reservation, the Government of the Kingdom of Belgium expresses that it reserves the right to refuse extradition or mutual legal assistance in respect of any offence which it considers to be politically motivated. In the opinion of the Government of the Federal Republic of Germany, this reservation seeks to limit the Convention's scope of application in a way that is incompatible with the objective and purpose of the Convention.

The Government of the Federal Republic of Germany therefore objects to the above mentioned reservation made by the Government of the Kingdom of Belgium to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings.

This objection does not preclude the entry into force of the Convention between the Federal Republic of Germany and the Kingdom of Belgium.”

Królestwo Norwegii

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Islamską Republikę Pakistanu w momencie przystąpienia:

„Rząd Królestwa Norwegii przeanalizował oświadczenie złożone przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu w momencie przystąpienia do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych.

Rząd Królestwa Norwegii uważa, że oświadczenie jest zastrzeżeniem mającym na celu jednostronne ograniczenie zakresu konwencji i jest sprzeczne z jej przedmiotem i celem, którym jest mianowicie zwalczanie terrorystycznych ataków bombowych niezależnie od tego, gdzie mają miejsce i kto ich dokonuje.

Oświadczenie jest, ponadto, sprzeczne z treścią artykułu 5 konwencji, zgodnie z którym Państwa-Strony zobowiązały się do zastosowania wszelkich niezbędnych środków, obejmujących, jeśli jest to stosowne, ustawodawstwo krajowe na celu zagwarantowania, że przestępstwa objęte niniejszą konwencją nie będą w żadnych okolicznościach usprawiedliwione przez względy natury politycznej, filozoficznej, ideologicznej, rasowej, etnicznej, religijnej lub innego podobnego charakteru i będą karane w sposób odpowiadający ich poważnemu charakterowi.

Rząd Królestwa Norwegii przypomina, że zgodnie ze zwyczajowym prawem międzynarodowym, zastrzeżenie niezgodne z przedmiotem i celem konwencji jest niedozwolone.

W związku z tym, Rząd Królestwa Norwegii sprzeciwia się wymienionemu wyżej zastrzeżeniu złożonemu przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych.

Sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji w stosunkach między Królestwem Norwegii a Pakistanem.”

Nowa Zelandia

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Islamską Republikę Pakistanu w momencie przystąpienia:

„Rząd Nowej Zelandii przeanalizował uważnie oświadczenie złożone przez Rząd Pakistanu w momencie przystąpienia do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych z 1997 r.

Rząd Nowej Zelandii uważa, że oświadczenie złożone przez Pakistan jest zastrzeżeniem mającym na celu jednostronne ograniczenie zakresu konwencji i jest sprzeczne z jej przedmiotem i celem, którym jest mianowicie zwalczanie terrorystycznych ataków bombowych niezależnie od tego, gdzie mają miejsce i kto ich dokonuje.

Kingdom of Norway

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan upon accession:

„The Government of Norway has examined the declaration made by the Government of Pakistan upon accession to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings.

The Government of Norway considers the declaration to be a reservation that seeks to limit the scope of the Convention on a unilateral basis and which is contrary to its object and purpose, namely the suppression of terrorist bombings, irrespective of where they take place and of who carries them out.

The declaration is furthermore contrary to the terms of article 5 of the Convention according to which State Parties commit themselves to adopt measures as may be necessary to ensure that criminal acts within the scope of the Convention are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature.

The Government of Norway recalls that, according to customary international law, a reservation incompatible with the object and purpose of the Convention shall not be permitted.

The Government of Norway therefore objects to the aforesaid declaration made by the Government of Pakistan to the Convention.

This objection does not, however, preclude the entry into force of the Convention between the Kingdom of Norway and Pakistan.”

New Zealand

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan upon accession:

„The Government of New Zealand has carefully examined the declaration made by the Government of Pakistan at the time of its accession to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings 1997.

The Government of New Zealand considers the declaration made by Pakistan to be a reservation that seeks to limit the scope of the Convention on a unilateral basis and which is contrary to its object and purpose, namely the suppression of terrorist bombings, irrespective of where they take place and who carries them out.

Ponadto, Rząd Nowej Zelandii stwierdza, że oświadczenie jest sprzeczne z treścią artykułu 5 konwencji, zgodnie z którym Państwa-Strony zobowiązały się do „zastosowania wszelkich niezbędnych środków, obejmujących, jeśli jest to stosowne, ustawodawstwo krajowe w celu zagwarantowania, że przestępstwa objęte niniejszą konwencją (...) nie będą w żadnych okolicznościach usprawiedliwione przez względy natury politycznej, filozoficznej, ideologicznej, rasowej, etnicznej, religijnej lub innego podobnego charakteru i będą karane w sposób odpowiadający ich poważnemu charakterowi”.

Rząd Nowej Zelandii przypomina, że zgodnie z artykułem 19 litera c Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, zastrzeżenie niezgodne z przedmiotem i celem konwencji jest niedozwolone.

W związku z tym, Rząd Nowej Zelandii sprzeciwia się zastrzeżeniu złożonemu przez Rząd Pakistanu do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych z 1997 r.

Jednakże sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji w stosunkach między Nową Zelandią a Pakistanem.”

Federacja Rosyjska

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Islamską Republikę Pakistanu w momencie przystąpienia:

„Federacja Rosyjska przeanalizowała uważnie oświadczenie złożone przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu w momencie przystąpienia do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych z 1997 r.

Federacja Rosyjska przyjmuje stanowisko, że każde państwo, które zgadza się na związanie postanowieniami konwencji, musi, stosownie do artykułu 5, zastosować wszelkie niezbędne środki w celu zagwarantowania, że przestępstwa, które są objęte konwencją, zgodnie z artykułem 2, w szczególności jeżeli są zamierzone lub obliczone na wzbudzenie strachu u ogółu społeczeństwa, grupy osób lub pojedynczych osób, nie będą w żadnych okolicznościach usprawiedliwione przez względy natury politycznej, filozoficznej, ideologicznej, rasowej, etnicznej, religijnej lub innego podobnego charakteru i będą karane w sposób odpowiadający ich poważnemu charakterowi.

Federacja Rosyjska pragnie odnotować, że realizacja prawa ludzi do samostanowienia nie może pozostawać w konflikcie z innymi podstawowymi zasadami prawa międzynarodowego, takimi, jak zasada rozstrzygania sporów w sposób pokojowy, zasada terytorialnej integralności państwa oraz zasada przestrzegania praw człowieka oraz podstawowych wolności.

Federacja Rosyjska uważa, że oświadczenie złożone przez Islamską Republikę Pakistanu w momencie przystąpienia do Międzynarodowej konwencji o zwal-

The Government of New Zealand further considers the declaration to be contrary to the terms of article 5 of the Convention, according to which States Parties commit themselves to „adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention (...) are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious, or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature”.

The Government of New Zealand recalls that, according to article 19 (c) of the Vienna Convention on the Law of Treaties, a reservation incompatible with the object and purpose of the Convention shall not be permitted.

The Government of New Zealand therefore objects to the reservation made by the Government of Pakistan to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings 1997.

This objection does not, however, preclude the entry into force of the Convention between New Zealand and Pakistan.”

Russian Federation

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan upon accession:

„The Russian Federation has considered the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan upon accession to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, of 1997.

The Russian Federation takes the position that every State which has agreed to the binding nature of the provisions of the Convention must adopt such measures as may be necessary, pursuant to article 5, to ensure that criminal acts which, in accordance with article 2, are within the scope of the Convention, in particular where they are intended or calculated to provoke a state of terror in the general public or in a group of persons or particular persons, are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature.

The Russian Federation notes that the realization of the right of peoples to self-determination must not conflict with other fundamental principles of international law, such as the principle of the settlement of international disputes by peaceful means, the principle of the territorial integrity of States, and the principle of respect for human rights and fundamental freedoms.

The Russian Federation believes that the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan upon accession to the International Convention for the Sup-

czaniu terrorystycznych ataków bombowych jest niezgodne z przedmiotem i celem konwencji. W opinii Federacji Rosyjskiej oświadczenie złożone przez Islamską Republikę Pakistanu może narazić na ryzyko wykonanie postanowień konwencji w stosunkach między Islamską Republiką Pakistanu a innymi Państwami-Stronami i utrudnić współpracę w walce z aktami terrorystycznych ataków bombowych. We wspólnym interesie państw leży rozwój i wzmacnianie współpracy poprzez sformułowanie i zastosowanie efektywnych, realnych środków w celu zapobieżenia terrorystycznym aktom oraz ukarania sprawców.

Federacja Rosyjska ponownie deklarując swoje wyraźne potępienie wszystkich aktów, metod i praktykowania terroryzmu jako mających charakter przestępczy i nieusprawiedliwiony, bez względu na ich motyw i formy, gdziekolwiek i przez kogośkolwiek są przygotowywane, wzywa Islamską Republikę Pakistanu do zrewidowania swojego stanowiska i wycofania oświadczenia."

Stany Zjednoczone Ameryki

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Islamską Republikę Pakistanu w momencie przystąpienia:

"Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki, po dokładnym rozpoznaniu, uważa oświadczenie złożone przez Pakistan za zastrzeżenie mające na celu jednostronne ograniczenie zakresu konwencji. Oświadczenie jest niezgodne z przedmiotem i celem konwencji, jakim jest zwalczanie terrorystycznych ataków bombowych niezależnie od tego, gdzie mają miejsce i kto ich dokonuje.

Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki uważa również, że oświadczenie jest sprzeczne z treścią artykułu 5 konwencji, który stanowi: „Każde z Państw-Stron zastosuje wszelkie niezbędne środki, obejmujące, jeśli jest to stosowne, ustawodawstwo krajowe w celu zagwarantowania, że przestępstwa objęte niniejszą konwencją (...) nie będą w żadnych okolicznościach usprawiedliwione przez względy natury politycznej, filozoficznej, ideologicznej, rasowej, etnicznej, religijnej lub innego podobnego charakteru i będą karane w sposób odpowiadający ich poważnemu charakterowi”.

Rząd Stanów Zjednoczonych odnotowuje, że zgodnie z zasadami międzynarodowego prawa traktatów odzwierciedlonymi w artykule 19 litera c Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, zastrzeżenie, które jest niezgodne z przedmiotem i celem traktatu, jest niedozwolone.

W związku z tym, Rząd Stanów Zjednoczonych sprzeciwia się wymienionemu wyżej oświadczeniu złożonemu przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu w momencie przystąpienia do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych. Jednakże sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji w stosunkach między Stanami Zjednoczonymi a Pakistanem."

pression of Terrorist Bombings is incompatible with the object and purpose of the Convention. In the view of the Russian Federation, the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan may jeopardize the fulfilment of the provisions of the Convention in relations between the Islamic Republic of Pakistan and other States Parties and thereby impede cooperation in combating acts of terrorist bombing. It is in the common interest of States to develop and strengthen cooperation in formulating and adopting effective practical measures to prevent terrorist acts and punish the perpetrators.

The Russian Federation, once again declaring its unequivocal condemnation of all acts, methods and practices of terrorism as criminal and unjustified, regardless of their motives and in all their forms and manifestations, wherever and by whomever they are perpetrated, calls up on the Islamic Republic of Pakistan to reconsider its position and withdraw the declaration."

United States of America

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan upon accession:

"The Government of the United States of America, after careful review, considers the declaration made by Pakistan to be a reservation that seeks to limit the scope of the Convention on a unilateral basis. The declaration is contrary to the object and purpose of the Convention, namely, the suppression of terrorist bombings, irrespective of where they take place and who carries them out.

The Government of the United States also considers the declaration to be contrary to the terms of article 5 of the Convention, which provides: „Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention (...) are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature”.

The Government of the United States notes that, under established principles of international treaty law, as reflected in article 19 (c) of the Vienna Convention on the Law of Treaties, a reservation that is incompatible with the object and purpose of the treaty shall not be permitted.

The Government of the United States therefore objects to the declaration made by the Government of Pakistan upon accession to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings. This objection does not, however, preclude the entry into force of the Convention between the United States and Pakistan."

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Królestwo Belgii w momencie ratyfikacji:

„Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki, po dokładnym rozpoznaniu, uważa oświadczenie złożone przez Królestwo Belgii do artykułu 11 za zastrzeżenie mające na celu jednostronne ograniczenie zakresu konwencji.

Rząd Stanów Zjednoczonych rozumie, że zamiar Rządu Królestwa Belgii mógł być węższy niż wynikałoby to z jego deklaracji, w ten sposób, że Rząd Królestwa Belgii będzie mógł oczekiwać, że jego oświadczenie będzie stosowane tylko w wyjątkowych okolicznościach, kiedy można by przypuszczać, że z powodu politycznej natury przestępstwa domniemany sprawca mógłby nie mieć zapewnionego uczciwego procesu sądowego. Stany Zjednoczone uważają, że oświadczenie nie jest niezbędne z powodu zabezpieczeń przewidzianych w artykułach 12, 14 i 19 ustęp 2 konwencji. Jednakże biorąc pod uwagę szeroko sformułowaną deklarację oraz ponieważ Rząd Stanów Zjednoczonych uważa, że artykuł 11 zawiera kluczowe postanowienia konwencji, Stany Zjednoczone są zmuszone zgłosić sprzeciw. Sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji między Stanami Zjednoczonymi a Belgią.”

Królestwo Szwecji

W odniesieniu do zastrzeżenia złożonego przez Republikę Turcji w momencie ratyfikacji:

„Rząd Szwecji przeanalizował zastrzeżenie złożone przez Turcję do artykułu 19 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, poprzez które Turcja zamierza wyłączyć protokoły dodatkowe do konwencji genewskich spod zakresu pojęcia międzynarodowego prawa humanitarne-go. W opinii Rządu Szwecji większość postanowień tych protokołów dodatkowych stanowi zwyczajowe prawo międzynarodowe, którym Turcja jest związana.

W związku z tym, wobec braku dalszych wyjaśnień, Szwecja sprzeciwia się wymienionemu wyżej zastrzeżeniu Turcji do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych.

Jednakże sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji w stosunkach między Turcją a Szwecją. Konwencja wejdzie w życie w całości pomiędzy obydwojma państwami bez odnoszenia przez Turcję korzyści z jej zastrzeżenia.”

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Islamską Republikę Pakistanu w momencie przystąpienia:

„Rząd Szwecji przeanalizował oświadczenie złożone przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu w momencie przystąpienia do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych (konwencji).

Rząd Szwecji przypomina, że nazwa nadana oświadczeniu, w którym wyklucza się lub modyfikuje

With regard to the declaration made by the Kingdom of Belgium upon ratification:

„The Government of the United States of America, after careful review, considers the Declaration made by Belgium to article 11 of the Convention, to be a reservation that seeks to limit the scope of the Convention on a unilateral basis.

The Government of the United States understands that the intent of the Government of Belgium may have been narrower than apparent from its Declaration in that the Government of Belgium would expect its Declaration to apply only in exceptional circumstances where it believes that, because of the political nature of the offense, an alleged offender may not receive a fair trial. The United States believes the Declaration is unnecessary because of the safeguards already provided for under articles 12, 14, and 19 (2) of the Convention. However, given the broad wording of the Declaration and because the Government of the United States considers article 11 to be a critical provision in the Convention, the United States is constrained to file this objection. This objection does not preclude entry into force of the Convention between the United States and Belgium.”

Kingdom of Sweden

With regard to the reservation made by the Republic of Turkey upon ratification:

„The Government of Sweden has examined the reservation made by Turkey to article 19 of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, whereby Turkey intends to exclude the Protocols Additional to the Geneva Conventions from the term international humanitarian law. It is the view of the Government of Sweden that the majority of the provisions of those Additional Protocols constitute customary international law, by which Turkey is bound.

In the absence of further clarification, Sweden therefore objects to the aforesaid reservation by Turkey to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings.

This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between Turkey and Sweden. The Convention enters into force in its entirety between the two States, without Turkey benefiting from its reservation.”

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan upon accession:

„The Government of Sweden has examined the declaration made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan upon acceding to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings (the Convention).

The Government of Sweden recalls that the name assigned to a statement, whereby the legal effect of

skutek prawny pewnych postanowień traktatu, nie określa statusu tego oświadczenia jako zastrzeżenia do traktatu. Rząd Szwecji uważa, że oświadczenie złożone przez Pakistan do konwencji faktycznie stanowi zastrzeżenie.

Rząd Szwecji odnotowuje, że konwencja jest przedmiotem ogólnego zastrzeżenia.

Zastrzeżenie to nie określa jasno zakresu derogacji konwencji i powoduje poważne wątpliwości co do realizacji przez Pakistan przedmiotu i celu konwencji.

Oświadczenie jest, ponadto, sprzeczne z treścią artykułu 5 konwencji, zgodnie z którym Państwa-Strony zobowiązały się do „zastosowania wszelkich niezbędnych środków, obejmujących, jeśli jest to stosowne, ustawodawstwo krajowe w celu zagwarantowania, że przestępstwa objęte niniejszą konwencją (...) nie będą w żadnych okolicznościach usprawiedliwione przez względy natury politycznej, filozoficznej, ideologicznej, rasowej, etnicznej, religijnej lub innego podobnego charakteru i będą karane w sposób odpowiadający ich poważnemu charakterowi”.

Rząd Szwecji pragnie przypomnieć, że, zgodnie ze zwyczajowym prawem międzynarodowym skodyfikowanym w Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, zastrzeżenie niezgodne z przedmiotem i celem traktatu jest niedozwolone.

We wspólnym interesie państw leży, aby traktaty, których zdecydowały się zostać stronami, były przestrzegane, jak również ich przedmiot i cel, przez wszystkie strony i aby państwa te były przygotowane do podjęcia wszelkich zmian ustawodawczych niezbędnych dla zapewnienia realizacji ich zobowiązań zgodnie z tymi traktatami.

W związku z tym, Rząd Szwecji sprzeciwia się wymienionemu wyżej zastrzeżeniu złożonemu przez Rząd Pakistanu do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych.

Jednakże sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji w stosunkach między Pakistanem a Szwecją. konwencja wejdzie w życie w całości pomiędzy obydwojma państwami bez odnoszenia przez Pakistan korzyści z jego zastrzeżenia.”

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Państwo Izrael w momencie ratyfikacji:

„Rząd Szwecji przeanalizował oświadczenie złożone przez Izrael do artykułu 19 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, poprzez które Izrael zamierza wyłączyć protokoły dodatkowe do konwencji genewskich spod zakresu pojęcia międzynarodowego prawa humanitarnego.

Rząd Szwecji pragnie przypomnieć, że cel nadany oświadczeniu, w którym wyklucza się lub modyfikuje skutek prawny pewnych postanowień traktatu, nie określa statusu tego oświadczenia jako zastrzeżenia do traktatu. Rząd Szwecji uważa, że oświadczenie złożone przez Izrael faktycznie stanowi zastrzeżenie.

certain provisions of a treaty is excluded or modified, does not determine its status as a reservation to the treaty. The Government of Sweden considers that the declaration made by Pakistan to the Convention in substance constitutes a reservation.

The Government of Sweden notes that the Convention is being made subject to a general reservation.

This reservation does not clearly specify the extent of the derogation from the Convention and it raises serious doubts as to the commitment of Pakistan to the object and purpose of the Convention.

The declaration is furthermore contrary to the terms of article 5 of the Convention, according to which States Parties commit themselves to „adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention (...) are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature”.

The Government of Sweden would like to recall that, according to customary international law as codified in the Vienna Convention on the Law of Treaties, a reservation incompatible with the object and purpose of a treaty shall not be permitted.

It is in the common interest of States that treaties to which they have chosen to become parties are respected as to their object and purpose, by all parties, and that States are prepared to undertake any legislative changes necessary to comply with their obligations under the treaties.

The Government of Sweden therefore objects to the aforesaid reservation made by the Government of Pakistan to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings.

This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between Pakistan and Sweden. The Convention enters into force in its entirety between the two States, without Pakistan benefiting from its reservation.”

With regard to the declaration made by the State of Israel upon ratification:

„The Government of Sweden has examined the declaration made by Israel regarding article 19 of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, whereby Israel intends to exclude the Protocols Additional to the Geneva Conventions from the term international humanitarian law.

The Government of Sweden recalls that the designation assigned to a statement whereby the legal effect of certain provisions of a treaty is excluded or modified does not determine its status as a reservation to the treaty. The Government of Sweden considers that the declaration made by Israel in substance constitutes a reservation.

W opinii Rządu Szwecji większość postanowień tych protokołów dodatkowych do konwencji genewskich stanowi zwyczajowe prawo międzynarodowe, którym Izrael jest związany.

W związku z tym, wobec braku dalszych wyjaśnień, Szwecja sprzeciwia się wymienionemu wyżej zastrzeżeniu Izraela do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych.

Jednakże sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji w stosunkach między Izraelem a Szwecją. Konwencja wejdzie w życie w całości pomiędzy obydwojema państwami bez odnoszenia przez Izrael korzyści z jego zastrzeżenia."

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Islamską Republikę Pakistanu w momencie przystąpienia:

„Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeanalizował oświadczenie złożone przez Rząd Pakistanu w momencie przystąpienia do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych z 1997 r. Rząd Zjednoczonego Królestwa uważa oświadczenie złożone przez Pakistan za będące zastrzeżeniem mającym na celu jednostronne ograniczenie zakresu konwencji i będące sprzeczne z jej przedmiotem i celem, jakim jest zwalczanie terrorystycznych ataków bombowych niezależnie od tego, gdzie mają miejsce i kto ich dokonuje.

Ponadto, Rząd Zjednoczonego Królestwa uważa, że oświadczenie jest sprzeczne z treścią artykułu 5 konwencji, zgodnie z którym Państwa-Strony zobowiązały się do „zastosowania wszelkich niezbędnych środków, obejmujących, jeśli jest to stosowne, ustawodawstwo krajowe w celu zagwarantowania, że przestępstwa objęte niniejszą konwencją (...) nie będą w żadnych okolicznościach usprawiedliwione przez względy natury politycznej, filozoficznej, ideologicznej, rasowej, etnicznej, religijnej lub podobnego charakteru i będą karane w sposób odpowiadający ich poważnemu charakterowi."

Rząd Wielkiej Brytanii przypomina, że, zgodnie z artykułem 19 litera c Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, zastrzeżenie niezgodne z przedmiotem i celem konwencji jest niedozwolone.

W związku z tym, Rząd Zjednoczonego Królestwa sprzeciwia się wymienionemu wyżej zastrzeżeniu złożonemu przez Rząd Pakistanu do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych. Jakkolwiek sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji w stosunkach między Zjednoczonym Królestwem a Pakistanem."

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Królestwo Belgii w momencie ratyfikacji:

„Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeanalizował oświadczenie zło-

It is the view of the Government of Sweden that the majority of the provisions of the Protocols Additional to the Geneva Conventions constitute customary international law, by which Israel is bound.

In the absence of further clarification, Sweden therefore objects to the aforesaid reservation by Israel to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings.

This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between Israel and Sweden. The Convention enters into force in its entirety between the two States, without Israel benefiting from this reservation."

United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan upon accession:

„The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland have examined the Declaration made by the Government of Pakistan at the time of its accession to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings 1997. The Government of the United Kingdom consider the declaration made by Pakistan to be a reservation that seeks to limit the scope of the Convention on a unilateral basis and which is contrary to its object and purpose, namely the suppression of terrorist bombings, irrespective of where they take place and of who carries them out.

The Government of the United Kingdom further consider the Declaration to be contrary to the terms of article 5 of the Convention, according to which States Parties commit themselves to „adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention (...) are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature".

The Government of the United Kingdom recall that, according to article 19 (c) of the Vienna Convention on the Law of Treaties, a reservation incompatible with object and purpose of the Convention shall not be permitted.

The Government of the United Kingdom therefore object to the aforesaid reservation made by the Government of Pakistan to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings. However, this objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the United Kingdom and Pakistan."

With regard to the declaration made by the Kingdom of Belgium upon ratification:

„The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland have examined the re-

zione przez Rząd Belgii w momencie ratyfikacji Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych.

Rząd Zjednoczonego Królestwa pragnie odnotować, że efektem wspomnianego zastrzeżenia jest nieobowiązanie postanowień artykułu 11 w „szczególnych okolicznościach”. W związku z poważną naturą przestępstw wymienionych w artykule 2 konwencji, Rząd Zjednoczonego Królestwa uważa, że postanowienia artykułu 11 powinny mieć zastosowanie we wszystkich okolicznościach.

W związku z tym, Rząd Zjednoczonego Królestwa sprzeciwia się zastrzeżeniu złożonemu przez Rząd Belgii do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych. Jednakże sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji między Zjednoczonym Królestwem a Belgią.”

Republika Włoska

W odniesieniu do oświadczenia złożonego przez Islamską Republikę Pakistanu w momencie przystąpienia:

„Rząd Włoch przeanalizował „oświadczenie” do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych złożone przez Rząd Islamskiej Republiki Pakistanu w momencie przystąpienia do konwencji.

Rząd Włoch uważa, że oświadczenie złożone przez Pakistan jest w rzeczywistości zastrzeżeniem mającym na celu jednostronne ograniczenie zakresu konwencji i w związku z tym jest sprzeczne z jej przedmiotem i celem, którym jest zwalczanie terrorystycznych ataków bombowych niezależnie od tego, gdzie mają miejsce i kto ich dokonuje.

Oświadczenie jest, ponadto, sprzeczne z treścią artykułu 5 konwencji, zgodnie z którym Państwa-Strony zobowiązały się do „zastosowania wszelkich niezbędnych środków, obejmujących, jeśli jest to stosowne, ustawodawstwo krajowe w celu zagwarantowania, że przestępstwa objęte niniejszą konwencją, w szczególności jeśli są zamierzone lub obliczone na wzbudzenie strachu u ogółu społeczeństwa, grupy osób lub pojedynczych osób, nie będą w żadnych okolicznościach usprawiedliwione przez względy natury politycznej, filozoficznej, ideologicznej, rasowej, etnicznej, religijnej lub innego podobnego charakteru i będą karane w sposób odpowiadający ich poważnemu charakterowi”.

W związku z tym, Rząd Włoch sprzeciwia się wymienionemu wyżej zastrzeżeniu złożonemu przez Rząd Pakistanu do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych.

Jednakże sprzeciw ten nie stoi na przeszkodzie wejściu w życie konwencji w stosunkach między Włochami a Pakistanem.”

servation relating to Article 11 of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings made by the Government of Belgium at the time of its ratification of the Convention.

The Government of the United Kingdom note that the effect of the said reservation is to disapply the provisions of article 11 in „exceptional circumstances”. In light of the grave nature of the offences set forth in article 2 of the Convention, the Government of the United Kingdom consider that the provisions of article 11 should apply in all circumstances.

The Government of the United Kingdom therefore objects to the reservation made by the Government of Belgium to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings. However, this objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the United Kingdom and Belgium.”

Italian Republic

With regard to the declaration made by the Islamic Republic of Pakistan upon accession:

„The Government of Italy has examined the „declaration” to the International Convention of the Suppression of Terrorist Bombings made by the Government of the Islamic Republic of Pakistan at the time of its accession to the Convention.

The Government of Italy considers that the declaration made by Pakistan is in fact a reservation that seeks to limit the scope of the Convention on a unilateral basis and is therefore contrary to its objective and purpose, which is the suppression of terrorist bombings, irrespective of where they take place and of who carries them out.

The declaration is furthermore contrary to the term of article 5 of the Convention, according to which States Parties commit themselves to „adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention, in particular where they are intended or calculated to provoke a state of terror in the general public or in a group of persons or particular persons, are under no circumstances justifiable by considerations of political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature”.

The Government of Italy therefore objects to the aforesaid reservation made by the Government of Pakistan to the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings.

This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between Italy and Pakistan.”